TEČAJ 33 *POŠTARINA U GOTOVOM PLAĆENA.* BROJ 12.

GLASNIK PRESVETOGA SRCA ISUSOVA.
S DOPUŠTENJEM CRKVENE VLASTI IZDAJU ISUSOVCI U ZAGRREBU.

Blagoslovljen od sv. Oca pape i mnogo puta preporučen od hrv. biskupa, jedino je glasilo Apostolstva molitve, bratovštine Presv. Srca Isusova, Vojske Srca Isusova proti psovki, djevojačkih društava za naknadnu sv. pričest te jedino službeno glasilo svih hrvatskih Marijinih kongregacija. Izlazi svaki mjesec.

PRETPLATA »GLASNIKU PRESVETOG SRCA ISUSOVA« IZNOSI ZA G. 1924. ZA CIJELU GODINU S POŠTOM ILI NA RUKE 12 DIN., ZA AMERIKU I INOZEMSTVO 24 DIN.

Narudžbe, pretplate, reklamacije i milodari šalju se:
UPRAVI GLAS. SPCA ISUSOVA.

Cijenjeni čitatelju!

Treba li da te zamolim te ostaneš vjeran Glasniku? Malo bi koristio moj glas. Na to te zove Isus, koji Te želi po njem i slijedeće godine usavršivati; zove Te Tvoja svijest i korist, da se čestitim štivom duševno osvježuješ.

Jubilarnu godinu Crkve i hrvatskog naroda proslavit će Glasnik što dostojnije oblikom i sadržajem. Imat će novi omot, i to za broj 1. i 6. s prekrasnom slikom u 7 boja, za ostale crven sa novom naslovnom slikom. Izlazit će točnije pred početak mjeseca, jer se nada srediti tiskaru, radi koje je ove godine kojiput nešto okasnio.

U sadržaju obazirat će se na pučke potrebe i način, ali će računati kao i do sada sa tisućama svojih nobraženih čitatelja.

Troškovi su Glasnika ogromni, a cijena mu ipak ostaje SAMO DIN. 12 — Za Ameriku 24 — a povjerenicima svaki jedanaesti primjerak na dar radi njihovih troškova. Glasnik se nada, da će imućniji čitatelji i sami drage volje koji dinar dara privrći, kako su to i ove godine mnogi učinili; pa im neka Bož. Srce ljubav uzvrati.

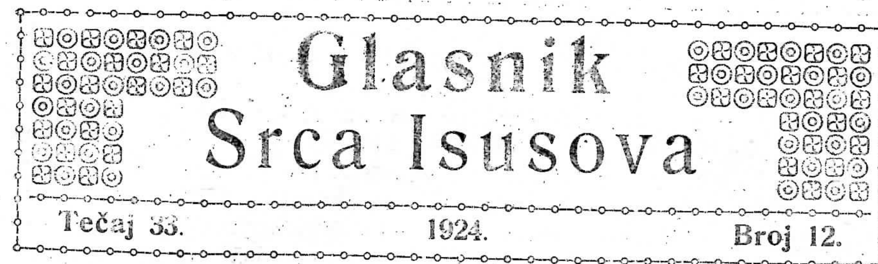
Uz takove prilike može Glasnik da zađe u svaku hrvatsku kuću, a to ćete mu VI BRAĆO POVJERENICI I POVJERENICE i pribaviti. Što više! Svaki čitatelj nek nastoji još koga pridobiti ne toliko radi Glasnika, koliko radi Isusa, kojemu Glasnik svoje čitatelje vodi.

Javite što prije, koliko ćete trebati, da Vam se prvi broj već o Božiću pošalje, da Vam ne bi kasnije pomanjkalo onih lijepih slika. Na posao prijatelji Bož. Srca za njegovu čast!

Svim dobrotvorima, sura[illegible]ma i povjerenicima smjerna hvala i od Božanskog Djeteta obilje mi[illegible]! UREDNIŠTVO.

VAŽNO! Svi oni koji još nijesu poslali pretplate za Glasnik Srca Isusova, neka to učine što prije.

Uprava Glasnika Srca Isusova.

Tečaj 33. 1924. Broj 12.

Bože daj nam svetaca!

Mjesečna nakana za prosinac, blagoslovljena od Sv. Oca pape.

Donosimo na drugom mjestu nastavak o životu dobre Pavice Domaćina. Milo je to čitati. Niži čovjek se od stida sakriva u zakutak. Višemu dozrijeva odluka: hoću da sveto živim!

Još milije je s tom dušom bilo živjeti, govoriti, raditi. Od nje se na svakoga nečujnim strujama samo dobro razlijevalo po cijeloj župi. Kolikom se zahvalnošću ištovanjem cijela župa od nje na odru opraštala! Svojim životom postala je dobrotvorka cijele župe. Rukom je sebi pribavljala tjelesni kruh; plemenitom voljom snabdijevala je župu višim vrednotama.

Nađe se ljudi, koji kod ovakove pojave slegnu ramenima i misle, da su visoko digli svoj ugled porugljivom riječi: »Pobožnjača«. Svi vide, samo oni sami ne, da iz njih govori stari Adam, da u srcu ćute opornost proti plemenitome, proti vrhunaravnome.

Oni gledaju u ovako uzvišenim pojavama najviše možda plod skladne naravi, brižnog uzgoja i dobrog društva. Ne mogu da protumače silu, što izbija u neobičnim pojavama kod takovih ljudi. Stroga čednost očiju njima je pretjeranost, velika trapnja njima je ludo ubijanje zdravlja. Baš najveća djela Svetaca nagrđuju te velikane u njihovim očima. Stoga ih ili prešućuju ili izvraćaju.

Naprotiv, ovi sveti ljudi, onakovi, kakovi jesu: sa svim svojim osebujnostima i smjelostima, divno pristaju u krug crkvenog shvaćanja o svijetu. I strogo katoličkom stanovištu je odvratan čovjek, što samo na nebo gleda, a ne hvata se posla da opskrbi obitelj; jednako je odvratna i žena, koja puno prebire krunicu, a još više prevraća tuđi život i poštenje.

No herojska djela svetaca sasvim su nešto drugo. Ona potječu iz duše preporođene nadnaravnom silom. Njoj lebdi pred očima jasan i uzvišen cilj: savršenost Očeva. Za tim ciljem ide svijesno i sređeno. Što više žrtvuje tjelesnog čovjeka, to bliža je Ocu, to sličnija Sinu, to milija Duhu Svetome.

Svecima je mjera: vječnost i ljubav.

»Što je to za vječnost?« — U tom svijetlu gledaju sve sa sv. Bernardom.

»Ljubav pobjeđuje!« — Tom snagom rade i trpe do u smrt sa sv. Terezijom.

Ljubav Bogu bez granica — to im je jedina strast.

Sav u Bogu, sav za Boga — to je katolički Svetac, to je duševni junak.

Od toga i takvoga čovjeka razlijeva se dobrota na okoliš. U njega je uvijek i ljubav prema bližnjemu izvanredna. Kad Kongregacija Obreda ispituje, da li je tko vrijedan te bude proglašen blaženim, prvo, o

čanu hoće da se uvjeri, jest: jesu li u njega bile vjera, ufanje i ljubav Bogu i bližnjemu u herojskom stupnju. I tek takav, koji je molitvom i radom »dao dušu svoju za braću svoju« — vrijedan je časti oltara.

Lijepo stoga svece isporeduju zvijezdama u svemiru. One čine dvoje: prosvjetljuju svemir i privlačivom silom podržavaju međusobom ravnovjesje i tako čine ljepotu svemira. Isto čine Sveci ljudskom rodu. Nauk riječi i života njihova sačinjava najveće svijetlo znanja čovječjega; moć dobrote njihove stvara u svojim krugovima plemenštinu, koja povezuje čovječanstvo i daje mu ćudorednu ljepotu i sreću, što je još ima. Sveci su najveći dobrotvori čovječanstva.

Takova krepost nije moguća bez osobite milosti Božje. Koliko se na primjer milost Božja naprezala u sv. Augustinu, dok ga je skrenula na pravi put; koliko u sv. Jeronimu dok ga je ukrotila! Nužno je dakako i veledušno napinjanje slobode ljudske, jer »kraljevstvo Božje silu trpi i silovitì ga otimaju«. Mat. 11, 12. Ipak ostaje vazda istinito, što oni sami priznavaju: »Milošću Božjom sam ono, što jesam; i milost njegova ne ostade u meni prazna«. I. Kor. 15, 10.

Svetac je dakle dar Božji. Proglašeni svetac je neizrecivi dar Božji.

I naša je domovina bila u prvokršćansko doba plodno tlo svetaca. Pokrštenjem Hrvata zasijano je sjeme svetaca u naš narod te je donijelo lijepih plodova.

Ima nešto i javno u Crkvi priznatih: bl. Augustin Kazotić, biskup Zagrebački; Ivan Trogirski, Gracia Kotoranin, Marko Križevčanin. Da ih nije više, krivi smo najviše sami, što ne marimo zazivati svoje, što se ne zauzimamo za svoje.

Francuzi vode čitavu molitvenu i radinu vojnu, da dignu na oltar svoje katoličke velikane. Žrtvuju na milijune franaka, što je potrebno da se sve istrage provedu; pišu i čitaju na vozove o njima; a što je najviše: djetinjom srdačnošću utječu se zagovoru svojih velikana kod Boga, pa Gospodin čini čudesa i tako potvrđuje najprije sam njihovu svetost, a Crkvi daje sigurnost, da je nepogrešivo prizna.

Ovakovu vojnu p o ž r t v o v n o s t i i m o l i t v e treba da i mi ovim mjesecom započnemo i u našoj jubilarnoj godini nastavimo. Za tri bismo se velike stvari trebali u tom pogledu da zauzmemo.

Prvo: Moliti Božje Veličanstvo, da se *dostoji čudesima potvrditi svetost naših velikana na kreposti:* svete uspomene nadbiskupa Stadlera, biskupa Langa, kanonika Stepinca i drugih u pojedinim krajevima. U tu svrhu jest i slobodno privatno ih zazivati za njihov zagovor u potrebama, kako to već mnogi i čine.

Drugo: Moliti i nastojati, da k našoj tisućgodišnjoj proslavi *dobijemo iz Trnave tijelo blaženoga našega Marka Križevčanina,* pa da nam bude u našoj sredini moćno poticalo za vjernost sv. Crkvi i za svet život.

Treće: Moliti i raditi, da se Gospodin Bog dostoji i sadašnje dane *proslaviti naraštajem svetaca i u hrvatskom narodu,* kako vidimo da se proslavljuje u drugim narodima.

Ova molitva uključuje mnogo. »No u Boga nije ni jedna stvar nemoguća« Lk. 1, 37.

Kada je Pijo X. imao da odluči o vjerskim udruženjima u Francuskoj, kojima je država htjela zarobiti Crkvu, molio je noću više sati na grobu sv. Petra za rasvjetljenje. Drugi dan potpiše osudu tih udruženja. Kad mu rekli, da će sad nastupiti teški dani za katolike u Francuskoj, odvrati on: »Gospodin me utješio, jer vidjeh novi naraštaj svetaca«.

I taj naraštaj je ondje niknuo. Veledušna ljubav k žrtvama ga rodila, milost Gospodnja ga zalijeva.

Oj niknite ljiljani, cvjetajte ruže, rastite palme i iz hrvatskih srdaca!

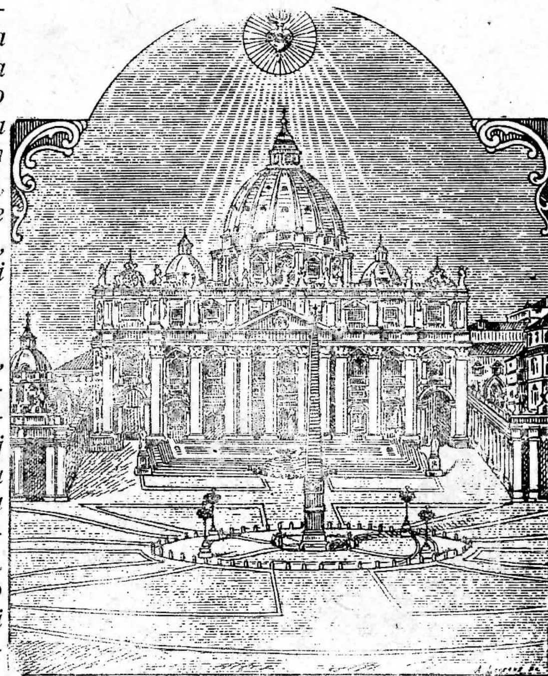
J. Vrbanek D. I.

Otvorenje „svetih vrata“.

P. Gjengjinović. Rim.

Sveta godina, što ju je sv. Otac na Spasovo navijestio započet će svečanim obredom otvorenja »svetih vrata« na Badnjak.

Taj obred potječe od jubileja g. 1500. Iz opisa Ivana Burkarda, papinskog učitelja obreda, razabire se, da je to bilo vrlo svečano i uz veliku radost naroda. U cijelom obredu najljepša je molitva, što je sv. Otac moli još prije no će čekićem udariti o vrata, da se otvore. Ona i tumači smisao jubileja. Eto je.

Crkva sv. Petra u Rimu, gdje se »otvaraju sveta vrata«.

»Bože, koji si po Mojsiju, sluzi svomu, izraelskom narodu ustanovio pedesetu godinu oproštenja i radosti, daj i nama slugama svojim, da otvarajući u ime Tvoje ova vrata skrušenome puku, sretno započnemo svetu godinu, te zadobivši u njoj potpuno oproštenje, kad nas k sebi pozoveš uživamo vječno blaženstvo u neizrecivoj slavi. Po Gospodu našem Isusu Kristu«.

I u ono raspušteno doba svršetka 15. vijeka nije papa propustio zvati i milo nagovarati vjernike na pokoru i popravak života. Eto kako je završio svoju bulu otvorenja, čiji poziv vrijedi i za naše, onomu slično, vrijeme.

»Neka dakle pripravе svi srca svoja Gospodinu i uznastoje bolje živjeti, neka se čuvaju zlih djela, neka zadovoljavaju Gospodu s boljom pokore, duhom poniznosti, žrtvom skrušena srca, dajući milostinju i hodočasteći dojduće godine, posjećujući hramove svetih, koji u nebrojenim tisućama skupa sa svetim Apostolima Petrom i Pavlom u gradu počivaju podnijevši smrt za Kristovo ime, a sada su s njime u slavi, pa tako da vjernici zavrijede njihov zagovor«.

Bl. Edmund Kampion i drugovi mučenici.

Mjesečni zaštitnici 1. prosinca.

Za kralja Henrika VIII. (1509—1547) nastade u Engleskoj veliko progonstvo katolika. Ovaj je naime kralj otpao od katoličke crkve, jer mu sv. Otac papa nije dozvolio, da se po drugi put oženi, budući da je njegova zakonita supruga jošte živjela. Kralj se sam proglasi poglavarom engleske crkve, i htjede da se s njim i cijeli narod odmetne. Koji se tomu protivio i želio da i nadalje ostane u svojoj djedovskoj vjeri katoličkoj, bio je progonjen do u smrt.

Isto progonstvo nastavila je Henrikova nezakonita kći Elizabeta. Na hiljade vjernih katolika bilo je pogubljeno. Osabito su gonili svećenike i redovnike, koji su potajno progonjenima priticali u pomoć ispovjedajuć ih i služeći sv. misu u zakloništima.

Jedan od ovih redovnika bio je Isusovac O. Edmund Kampian. Svršivši svoje nauke u Donais-u u Rimu stupi u Družbu Isusovu. Svoj redovnički život otpočeo je u Brnu u Moravskoj, a zatim je predavao mudrosloviju u Pragu. No već ga je zaželjela njegova progonjena domovina. Po želji samoga pape bi on poslan u Englesku sa drugom svojim Robertom Personsom. Premda se tamo morao sakrivati, opet prodre glas njegove učenosti i uzornog života u javnost. Svi ga katolici htjeli slušati, a to tim više, što ga protivnici, letacima od njega neprestano pobijani, željeli da ga što prije smaknu. Tako se nije dalo dugo živjeti. Našao se neki otpali katolik, imenom Eliot, koji ga izdade.

Edmund bio uhvaćen i na muke udaren, a to ne samo jedanput, nego osam puta. Ovako izmučen ponudi još anglikanskim propovjednicima, da javno s njime raspravljaju o vjeri. Oni prihvate. Edmund ih brzo stjerao u rog, tako da su tražili, neka se isključi vanjsko slušateljstvo.

Ista kraljica Elizabeta htjede vidjeti ovoga borioca, za koga je toliko čula. Sjetila se bila i toga, da ju je u mladosti, kad je u Oksfordu učio, javnim govorom bio pozdravio. Dade ga dakle iz tamnice odvesti u neku palaču, te je sama došla, da s njim govori. Da ju je sada Edmund i jednom samo riječi priznao glavom engleske crkve, otišao bi slobodan i čašćen najvećim častima. No ostade tvrdo kod svoje katoličke vjere i bude malo iza toga na želju kraljičinu osuđen na smrt. Okrivili ga, da je izdajica domovine, te ga osudili na vješala, kao da je tat ili hajduk. Izvedu ga dakle malo izvan Londona, gdje je još jednom pod vješalima oslovio mnoštvo naroda. Svečano izjavi, da on kao katolički svećenik drage volje umire za sv. vjeru, i da mu se ne može dokazati niti izdajstvo niti zavjera proti kraljici. Tako bijaše obješen i njegova lješina rasječena u četiri komada. To se dogodi 1. prosinca g. 1581. Bilo mu istom 42 godine. Sličnom smrću umrla su još četiri njegova druga Isusovca ispovjedajući vjeru katoličku i prvenstvo papino.

U Engleskoj je sada hvala Bogu nastao velik pokret, da se opet približe sv. Oca papi, da poprave pogreške djedova. A kod nas neki lakoumnici hoće baš sada da čine takove pogreške, pa da nam omraze Kristovog namjesnika. Po primjeru bl. Edmunda ostat ćemo mu mi vjerni, jer papa jedini čuva pravu Isusovu nauku.

† Biskup Dr. Josip Lang.

»Ha, ja sam štovao Svete Božje, pa se ufam da će me oni uzeti k sebi na slavlje svoje« rekao je blagi pokojnik nekoliko dana prije smrti.

I uzeli su ga baš na dan slavlja svojega, dne 1. studena u 6 i tri četv. u jutro. Osjećao se zadnji dan Marijinog mjeseca nešto bolje, pa je mislio da će još i zadnji dan života reći sv. Misu. No oslabio je bio odviše kroz cijelu skoro bolnu svoju posljednju godinu i primi u 6 sati sv. Pričest po zadnji puta.

Duboko zaronjena u molitvi zahvale stisla ga srčana bol; htio je da ustane, ali je čas već bio tude. On klonu i ispusti svetu svoju dušu. I tako izgubismo s vidika tog velikana duhom.

† Biskup Dr. Josip Lang posvećuje nova zvona u Pregradi.

Ili zar možda treba da dokazujem, da je Hrvatska u njem imala velikoga sina? Tko stotinama tisuća daje kroz više od 40 godina javnog rada obilnu pomoć za duhovni i tjelesni život, taj je velik u sebi kad to i tako smaže; velik je za druge, kad toliko od njega primaju. A tko nije poznavao biskupa Langa ili za njega čuo? Dapače: tko nije od njega što primio? Štogod je od svoga ređenja u rujnu 1883. primio, sve je razdijelio. Kao siromah je umro — on zagrebački kanonik i biskup! Dijeleći nije pitao, da li je baš skrajna nužda molitelju. Držao se riječi Spasiteljeve: »Budite milosrdni kao što je milosrdan Otac vaš nebeski« . . . »koji daje dažd pravednima i nepravednima«. Lk. 36. Mat. 5, 45.

Dijelio je znanje i iskustvo svoje. Jedno i drugo bilo je bogato. Stekao ga na najboljem sveučilištu Gregorijani u Rimu i neprestanim učenjem i promatranjem za cijelog života. Kao kapelan godinu dana u Zlataru, kao duhovnik Milosrdnica u Zagrebu 18 godina, kao profesor preparandije,

kao spiritual u sjemeništu 10 godina, kao rektor, kao kanonik od g. 1911., kao biskup od god. 1915. — propovijedao je neumorno i vatreno lomeći hljeb riječi Božje učenima i neukima; davao je upute i savjete tisućama, što su ga u najtežim stvarima pitali.

Dijelio je Božje blago svetih sakramenata od prvoga do posljednjega, a to tako milo i sveto, da je nadnaravna moć sakramenata na njegovu licu i riječi našla najbolji dokaz i tumač.

Kod blagoslivljanja izbija još više osobna vrednota pa je i time bio blagi biskup veliki dobrotvor. S krunicom i medaljicom od njega blagoslovenom pobožnije si molio i brže isprosio.

Slike je svete dijelio, no svakom je najdragocjeniju dao onu, što se utisla u duše naše s njegova vlastitog lica. Kolike je ta slika razvedrila, utješila, obodrila, suzdržala, posramila, od zla odvratila, na sve dobro potaknula! . . . O ta slika, slika živoga sveca, koja živi u stotine tisuća duša, u svakom koji ga vidio, koja je i s umirućima u vječnost pošla . . . ta slika je najveći dar, što ga je veliki pokojnik svom narodu dao.

No ta slika je njega najviše stajala. Za nju je dao cijeli svijet; da još više: dao je i sebe čovjeka, da ostvari u sebi Anđela, uobliči Krista u sebi poput Apostola. U ničemu nije tražio sebe, u svemu Isusa. Njegovo srce nije posjedovala nikoja ljubav do Kristove.

Značajno je, što je prolazeći stubama svoga doma uvijek poljubio Srce Isusovo na kipu, što ondje stoji. Da tu ljubav održi čistu trapio je tijelo svoje bičem i postom poput sv. Alojzija, pa su i liječnici složni u tom, da mu je bolesti kriva bila nedostatna hrana. No on, junak rađe pada, nego da pusti te ojača tjelovni čovjek u njemu.

Svi koji ga izbliže poznavali ufaju se, da su mu na zaziv Crkve pohitili u susret Sveci Božji i u slavlju ga odveli u carstvo Božje. Opravdano i pouzdano se smijemo nadati, da je odmah u vječnosti nastavio život molitve za svoj mili hrvatski narod, kako mu je i na zemlji bio život jedna samo neprekidna molitva. Kad je već ovdje tako često primila nebeska Kraljica molitvu svoga osobitog miljenika i slavitelja, kako će je tek sada milo saslušati i Sinu preporučiti! Kad je već na oltaru sakriveni Isus tako rado ispunio želje prvog i najboljeg klanjaoca svoga, koliko će rađe sada, kad ga ne gleda kroz koprenu prilika nego licem u lice.

Mi smo dakle imali dobrotvora, narodnog Mecenu duhom, sad imamo Zagovornika. Naš velikan duha iščeznuo je samo s vidika, ali on ostaje naš Velikan i dalje. Govori nam svojim brojnim i krasnim djelima, više još govori svojim primjerom u duši.

»Glasnik«, kojega je sveti pokojnik upravo ljubio i pomagao, donijet će slijedeće godine mnogo događaja iz njegova života, otisnut će u novom izdanju i »Život sv. Alojzija«, što ga on još mlad bio napisao. Za sada tek moli Glasnik svoje čitatelje, neka zaufanim prošnjama mole od Božanskog Veličanstva, da se proslavi čudesima po zagovoru biskupa Langa, pa da tako mogne što prije započeti crkvena parnica za njegovo proglašenje blaženim.

NA BADNJI DAN.

(Zahvalnica sirote pred Božićnjim drvcem).

Sa Nebesa glas se čuje, —
Anđeoski to je zbor;
Širom doma kuća svaka
Božićnji sad kiti bor . . .

I mi ovdje srećno svi smo
Dočekali — Badnji dan . . .
Božić sviće i sabire
Želje naše i naš san. —

S toga sretni pozdravljamo
Radosno u jedan glas:
»Dobro došli, dobrotvori,
Neka Bog požive vas! —

Vaša srca plemenita
Štite, brane male nas;
Svôm dobrotom, dobri ljudi,
Donijeli ste nama spas! —

Hvala Vama, hvala svima —
Vašoj na dobroti toj; —
Bog nek vrati dobra djela,
Blagoslov vam dao svoj! —

Mi ćemo u pozne dane
Cijenit znati čin vaš taj, —
Sada neka molitve nam
K nebu nosi bora sjaj! —

Dobri Bože, o Isuse,
Molbe naše tople čuj:
Blagoslovi i usreći —
Dobrotvore naše tuj! —

Isuse mili, Bože moj,
Srce Ti dajem, jer sam Tvoj!

Daj im zdravlja, sreću svaku
Svima do na žića kraj;
Nek im jošte mnogo ljeta
Božićnice svane sjaj!

Mali Isus, Srce Njeg'vo —
Neka svima bude spas,
Nek poživi i uzdrži —
Dobrotvore mile Vas! —

Stjepan Širola.

Dobrotvornima svetišta Srca Isusova u Zagrebu.

Već je eto na izmaku i druga godina otkada smo upravili molbu na Vas, da biste nam pomogli obnoviti ovo opće obljubljeno Svetište. Lijep se broj dobrotvora odazvao; no sabrana svota jedva može da namiri četvrtinu troška. Ufajući se, da će ljubav Božja potaknuti još i druge, napose imućnije, započeli smo s izmjenom žbuke na tornjevima, a u proljeće će se posao nastaviti.

Dok svima, koji su što pridonijeli, od srca zahvaljujemo, molimo ponovno, da tko što može prinese te se mogne obnova ovog našeg narodnog Svetišta dostojno još g. 1925. izvesti.

Darove prima i na zahtjev u tu svrhu šalje čekove Uprava Glasnika Srca Isusova. Zagreb I. Pošt. pr. 147.

UPRAVA SVETIŠTA SRCA ISUSOVA.

Pregledajte svoje račune!

Bio je zimski dan. Premda je kiša sipila, ipak se svijet na hrpe gurao ulicama žurnim korakom, da prispije u crkvu. Sve je nešto vuklo u hram Božji. A kako i ne bi? Propovjednik predočio nauk Božji živahnom riječju, služio se slikama i prispodobama, a njegov jaki i zvonki glas mogao je svaki bez napora čuti. Svrha govora bila je, da pripravi vjernike, e bi što bolje dočekali porođenje Isusa i novu godinu i zato pošteno zavirili u dubinu svoje duše. Najednom za propovijedi upravi oštru riječ na slušatelje jakim i istaknutim glasom: »Pregledajte svoje račune!« Mnogi od muškaraca oborili glavu, a neki se znatiželjno pogledavali, kao da ih je u živac dirnuo. Nastavi da dalje razlaže govornik: »Pri svrsi svakog mjeseca i svake godine vi pregledavate svoje račune, jel da? Koji će trgovac zanemariti, da vidi pri čemu je? Pa dobro, sad je baš vrijeme, da pogledate kako vam je pri duši. Opet velim i naglašujem: Sada zavirite u dušu svoju. Na času smrti neke prijeće jake boli, a neke i nesvjestica spopadne, zato im je to onda teško, a i nemoguće. Sada je tomu vrijeme. Dobri kršćani svake večeri prije no legnu ispitivaju si savjest, pregledaju račune svoje duše. Ako se, po nesreći, nalaze u smrtnom grijehu, žure se, da se čim prije oslobode grijeha u sv. ispovijedi.

Pažljivo je slušao propovijed i neki trgovac. Budući mu duša odavna grijehom okovana, ovo ga spasonosno potrese. Nije se na nikoga u crkvi obazirao, već je sve to jače prigušivao nutarnji glas, koji ga je zvao na pokoru. Iza propovijedi zamišljen duže vremena ostade u crkvi. Napokon iza dulje duševne borbe odvaži se te se približi svećeniku, pak će mu: »Oče, pedeset je godina, da nijesam Bogu mome položio računa. Evo me sada, da pred vama sve to uredim«. Zabrinuta mu žena kod kuće dugo ga čekala i čudila se što preko običaja toliko kasni.

Trgovac vrati se kući, pak će iza večere odraslim sinovima: »Čujte, pregledajte svoje račune!« Oče, odvratiše sinovi, sve je u redu. »Da, istina je, vi vodite tačno račune i sve je u redu, inače pali bi pod stečaj«, nastavi starac, drhčući glasom i suza mu iz vedra i mirna oka prosuzi. »Ali . . . računi vaše duše?! Ja sam to večeras učinio i zadovoljan sam i vi, mili moji sinci, to sutra učinite. Kad je duša čista,onda je i pamet bistrija pri poslu. A tko ispunja ovu dužnost, Bog ga blagosliva«.

Za čas nastade tišina. Prekide je najstariji sin pak će ocu: »Kad ste vi, onda ćemo se i mi ispovjediti«. — Dobar primjer mladenačka srca vuče.

*

Na Božić već počima jubilarna godina, pregledajte račune svoje duše, evo lijepe zgode, da se dobro ispovjedite. Duša oslobođena od grijeha, obogatiti će se velikim blagom oprosta što majka, sv. Crkva u obilju daje.

Dok ste ovo čitali, sigurno bit će komu došlo u pamet, jer se primiče svršetak godine, kad je baš za to vrijeme, da pregleda svoje račune. Zato ne će možda biti na odmet opaska: Pregledajte svoje račune! glede pretplate na kat. novine, časopise i knjige. Pregledajte svoje račune sa Glasnikom Srca Isusova! Onaj trgovac, o kome je bilo govora, držao je u redu svoje račune. Došlo je i vrijeme, pak se i za dušu pobrinuo, zato mu ide svaka čast! Osobita čast onome, koji drži u redu s v e svoje račune. Pregledajte često svoje račune, pak se ne ćete zato pokajati. — SD

Hrvatski kalež sv. Ocu Papi.

Iz prvih vijekova naše povijesti imamo tako malo sigurnih spomenika, da nam je u onima, što opstoje, svaka riječ prava dragocjenost. Od tog rijetkog biserja eto jedno od najsjajnijih zrna.

Po svećeniku Ivanu razložio je bio hrvatski knez Branimir g. 879. papi Ivanu VIII. želje svoje i hrvatskoga naroda, a jedna osobita je bila, da Otac kršćanstva blagoslovi njeg i narod njegov.

Sveti Otac mu radosno odgovara poslanicom dne 7. lipnja i među ostalim veli: »Kad smo na dan Uzašašća Gospodnjega čitali Misu na žrtveniku sv. Petra apostola, dignuvši ruke u vis blagoslovismo Tebe i sav narod Tvoj i svu zemlju Tvoju, da budeš ovdje i u vječnosti tijelom i dušom spašen, da sretno i sigurno mogneš vladati, a poslije smrti u kraljevstvu nebeskom da se s Bogom raduješ i vladaš u vijeke«.

Iz davne i tamne davnine, ispred 1045 god. dopire nam eto tajanstveno svijetlo i osvjetljuje čarobni prizor. Na jednu od najvećih svetkovina katoličkih, dne 21. svibnja 879. namjesnik Kristov na zemlji na grobu prvaka apostolskog u Rimu diže zlatni kalež s krvlju Sina Božjega, da isprosi hrvatskom narodu blagoslov Višnjega. Širi velikosvećeničke ruke i blagosivlje ga. 18 dana kasnije on mu zajamčuje taj blagoslov pismeno.

Što je taj blagoslov donio hrvatskom narodu u njegovu tisućljeću, možeš naći opisano i u Kalendaru Srca Isusova za g. 1925., a govorit će još više o tom slijedeće godine i Glasnik. Ovdje tek ustanovljujemo poznatu i priznatu činjenicu, da je Bog Gospodin baš po svomu vidljivom namjesniku na zemlji sv. Ocu papi pomagao i čuvao hrvatski narod, kadgod se proti njemu digle sve paklene sile.

A sad pitamo: Jesu li mogli hrvatski biskupi zamisliti ljepši čin zahvalnosti i obnoviti ljepši prizor u našoj tisućgodišnjici, nego da nasljedniku Ivana VIII. i tolikih drugih najvećih prijatelja hrvatskoga naroda spreme poklon sa hodočašćem i pruže mu u ruku zlatni kalež, neka i Pijo XI. prinese u njem Krv Sina Božjega za poklon, zahvalu, pomirbu i prošnju hrvatskoga naroda Svevišnjemu? Zar ne će sinci Tomislava i Zvonimira biti sretni, da mogu svojim darkom biti dionici tog veličajnog prizora?

O, da! Pravi Hrvat će na Božić rađe ostati bez božićnice nego da ne bi taj dan dao svoj dar za hrvatski kalež sv. Ocu papi. Što više. Hrvati će taj dan sakupiti toliko, da će se moći sv. Ocu, kojega sada uzdržaje samo ljubav katolika, dati i dostojna svota »Petrova novčića«. Tu ljubav zavrijeđuje nasljednik Leona X., koji je najedamput poslao 20.000 dukata banu Berislaviću, da laglje brani Hrvatsku od Turaka. Tu ljubav zavrijeđuje i sam Pijo XI., koji nam iz pandža talijanske vlade vraća naše narodno dobro — zavod sv. Jeronima. Ili, zar je još potrebno koje dokazivanje? Ta papa je naš Otac, koji nas vodi k vječnomu Ocu . . .

UREDNIŠTVO.

☛ *Milosna devetnica* svetomu Franji Ksaveru obavlja se osobito o njegovu godu. — 3. XII. Knjižica istog imena daje naputak, kako se devetnica sa sigurnim uspjehom čini. Nabavlja se kod Uprave Glasnika za D. 4. —

Neće svećenika.

U župu A. jedne hrvatske biskupije pošalje biskup svećenika B. Narod nahuckan neće da ga primi. »Ne valja, nije naš« — kažu. Nedaju mu u crkvu ni u stan. Svećenik ode. Dođe biskupu i javi mu cijelu stvar. »Kad neće, neće« reče biskup i pošalje ga na drugu župu. Iza dva tjedna moli ista župa drugog »boljeg« svećenika. Iza šest tjedana dolazi na biskupiju molba iste župe preko županije. Biskupija odgovara, da su poslana svećenika odbili, jer »ne valja, nije naš«. Traže drugog »boljeg«, a nema nikakovih. Iza tri mjeseca dolazi ista molba preko vlade. Vladi odgovara biskupija isto što i županiji.

Jednog jutra — iza tri mjeseca — dolaze u biskupiju dva starca. Mole da dođu biskupu. Iz župe su A. i treba da govore sa samim biskupom, »svojim ocem«, kako vele.

Odvedu ih biskupu. Čim su došli pred biskupa, padu oba na koljena, sklope ruke, pa će jedan: »Oče naš, mi smo iz župe A. Svaki od nas ima 80 godina. Na tašte smo, otkad smo od kuće pošli. Možemo sada na sv. pričest. Molimo Vas, dajte nam svećenika. Kakov bio da bio, samo da je Božji red na njemu. Bez njega ne možemo biti. Živimo ko životinje bez njega. Djeca umiru bez krsta, a mi bez Božjeg naređenja. Nema nitko da nas Bogu vodi, da nas uputi i opomene. Svetak nam je kano petak, a oba su nam crna. Podivljasmo — ovako se ne može dalje«.

Biskup ih pridigne. »Dadoh Vam svećenika« veli »pa ste ga vratili«. »Na žalost jesmo, nahuckaše nas. Oprostite, smilujte se!«

Ljudi, veli biskup, »nemojte tako nikad više. Svećenika nema a Vi ih gonite. Nemam nikoga, da Vam pošaljem. Naredit ću da susjedni župnik k Vama dolazi«.

Starci zahvale, okrijepe se i pođu u crkvu »da završe zavjet« — pa kući. Isti je dan susjedni župnik preuzeo upravu njihove župe.

Ovo mi pripovjedio sam biskup, a ja sam tom župniku otpremao dekret.

J. Müller D. I.

Majčina molitva.

Bilo to na Badnjak prošle godine. Bila sam na polnoćki moleći i slušajući pjevanje božićnih pjesama. Bilo mi je nekud teško pri duši misleći na svog mlađeg sina, koji se nalazio negdje na pučini morskoj. On ne može prisustvovati ovoj lijepoj božićnoj slavi, pomislim i zališe me suze. Pouzdano i skrušeno se pomolim i uzdahnuvši za vrijeme podizanja preporučim ga malenom Isusu u presv. Sakramentu. Niti slutila nisam kakva zla.

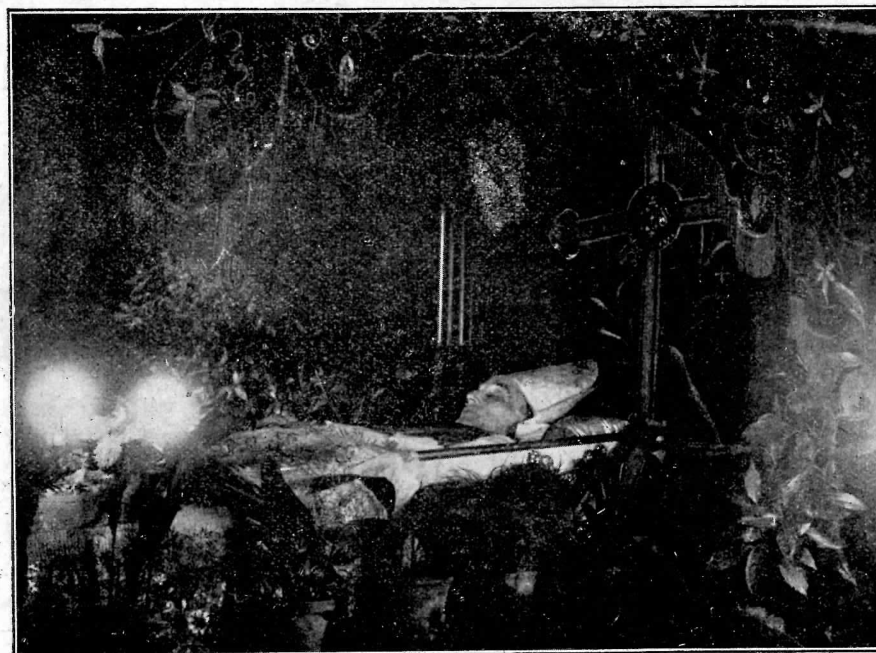
Baš na sam Badnjak u noći moj sin nalazio se u smrtnoj pogibelji. On i cijela posada stajali su pred groznim hridinama morskim, a bijesni valovi tjerali su svom snagom brod u sigurnu propast. Radilo se još samo o par časova, da postanu žrtve bijesnog elementa. Pokušaše još jednom da bace sidro u more. Uhvatilo se sidro i oni bijahu spaseni.

Ovu blagodat Božju osjetila sam kao majka najviše ja, pa sam i zahvalna Malenom Isusu u Presv. Skramentu, koji mi molbu uslišao. — MJ

Iz Apostolstva Srca Isusova.

U travnju ove godine obdržavao se u Lurdu sastanak Apostolata Srca Isusova. Na tom krasnom sastanku kod bijele pirenejske Djevice pročitao je O. Karlo Parra izvještaj o stanju Apostolata po čitavom svijetu. Mi ćemo ovdje iznijeti znamenitije brojke. U cijelom svijetu ima mjesnih središta 87.905. U zadnjih 16 mjeseci javljeno je novih središta 2.911; dakle oko 194 na mjesec. Osnovano je u Španiji 911; Italiji 817; Francuskoj 318; Braziliji 110. *Glasnika* ima jedan novi u Letoniji, tako da ih sada ukupno brojimo 53 u 35 raznih jezika. Mjesečno se tiska do 3 milijuna istisaka. I tako se moglo po samom Glasniku sakupiti i dati svetom Ocu za gladne Ruse više od milijun lira, čime je on bio vrlo ganut. *Mjesečnih cedulja* tiska se gotovo 9 milijuna, i dijele se dobrim dušama u 6 raznih jezika; ali ove nijesu još posvuda uvedene, pa ni kod nas radi siromaštva.

Srce Isusovo. Naše djelovanje najviše bavi se širenjem štovanja Presvetoga

† Biskup Dr. Josip Lang na odru.

Srca i svete Pričesti. Navesti ćemo samo nekoliko primjera. *U Kanadi* Apostolat molitve tako je združen sa štovanjem Srca Isusova, da ga narod drži za jedno te isto. Glasilo njegovo »Messager« tiska se francuski i engleski u 71.000 istisaka. Od godine 1914. do 1917. u samoj državi Quebec podignuto je do 35 javnih spomenika Srca Isusova; 20 gradova i općina mu je posvećeno sa strane upravitelja; 91 župa je službeno u Crkvi posvećena presv. Srcu, a ta je posveta obnovljena kasnije u pojedinim obiteljima. Uredništvo je Glasnika razdijelilo 132.000 diploma posvete.

U Poljskoj. Prije rata imao je poljski »Glasnik« do 180.000 pretplatnika. A četiri stranice bile su posvećene zahvalnicama za milosti primljene po Srcu Isusovu. Od god. 1916. pa do sada krasno se ondje razvila posveta obitelji presv. Srcu. — *U Portugalu* su svi biskupi oduševljeni za »Apostolstvo molitve« i priznaju jednoglasno, da je to ono sredstvo, kojim se raširila prava i solidna pobožnost presv. Srca. To je veliko sredstvo obraćenja i posvećenja mnogih duša.

Euharistija. Česta sveta Pričest to je kao posljedica dobro razvijenog Apostolata. Evo samo malo primjera. Selo Saissac broji 950 duša; zapušteno je i bez vjerskoga života. Jedna se gorljiva revniteljica dala na posao i sakupila 90 članova. Ona je počela vršiti pobožnost prvog petka. U svibnju je izbrojila 45 sv. pričesti, a kasnije u kolovozu pa rujnu do 100.

U jednoj župi bretonskoj, Saint-Servan-sur-Mer osnovano je Apostolstvo. Trideset revnitelja i revniteljica razdjeljuju do 900 mjesečnih cedulja. A uspjeh? Svakidanje pričesti su pomnožene brojem i gorljivošću, a u procesiji što se drži svake treće nedjelje u mjesecu krasno je vidjeti do 200 muževa i mladića, koji prate Presveto sa svijećama. To je dakle ono sredstvo množenja svetih Pričesti, Apostolat Presv. Srca, kako to priznaje do 200 biskupa u Francuskoj, Italiji, Španiji, Belgiji, Canadi i Sjedinjenim Državama. A to je također ono što naglasuje svakom prigodom Sveti Otac Pijo XI., koji je tako milostivo primio i saslušao našega vrhovnoga upravitelja, kad je u Rim pošao i povratio se noseći dekret svete Penitenciarije, kojim se udjeljuju nove dragocjene povlastice našim upraviteljima.

Misije kod Hrvata u Chicagu.

Čim sam dočuo, da su velečasni oci Isusovci Otac Miroslav Vanino i Otac Anđelko Jurić došli u Ameriku, da propovijedaju riječ Božju odmah sam ih zamolio da bi došli i u moju župu propovijedati, i oni mi obećaše da će doći u rujnu, i tako je i bilo. Ja sam ih posjetio u gradu Jolijetu i Milwakee dok su tamo davali sv. Misije. U Chicago su stigli dne 13. rujna. Slijedeći dan su započele Misije. Priredio sam sa župljanima doček, što sam mogao sjajniji. U 10 sati ujutro glazba Bana Jelačića započela je svirati pred našom crkvom Presv. Trojstva. Svirala je tako junački, da je uzbunila čitavu okolicu. Pred crkvom je stajalo kat. društvo Sv. Ivan Krstitelj sa zastavom; do njega katol. društvo Presv. Srca Isus. i društvo Presvetog Trojstva. U 10½ izađe iz crkve malo ali lijepo društvo oko 40 diečaka, koji dvore kod oltara. Društvo se zove Anđeo Čuvar i predvodio ga je barjaktar sa krasnom zastavom. Uz ganutljivo sviranje glazbe pošla je procesija do župnog stana po misijonare. Kod sveč. sv. Mise veleč. je O. Vanino izrekao prvi govor. Narod je dolazio u velikom broju k propovijedima svake večeri. Koli jedan toli drugi misijonar krasno su propovijedali i neumorno radili oko obraćenja duša. Dragi Bog je blagoslovio njihov rad, te je bilo divota gledati, kako narod u velikom broju ide k sv. ispovijedi i pričesti. Za vrijeme Misija imali smo u našoj crkvi preko 2200 Sv. Pričesti.

23. rujna je bio dan za sami ženski svijet. Te večeri je bilo u crkvi najmanje 800 osoba ženskoga svijeta. Osobito je zadnja večer bila ganutljiva. U našoj crkvi još nikada nije bilo toliko naroda. Sav narod razdragan i veseo, to više što je opet glazba svirala. No u crkvi se radost naša promijenila u žalost kad smo slušali kako se od nas dijele naši dobri Oci Isusovci. Sav je narod u crkvi plakao. Osobito je ganutljiv bio čas kada se pojavio veliki misijski križ, kojega su nosili svećenici. Misijonari se oprostili s narodom i rekli mu s Bogom. Tada smo zapjevali »Tebe Boga hvalimo«. Glazba počela opet pred crkvom svirati. Tako smo ih uz pratnju glazbe ispratili u župni stan.

Našim veleč. Ocima Misijonarima u ime svoje i u ime cijele župe Presv. Trojstva izričem hvalu i harnost za njihov blagoslovni rad.

Rev. Inocent Bojanić Dominikanac.

Zahvalnice.

Zahvalnicu valja potpisati punim imenom i prezimenom, te pridodati točnu adresu, inače se ne uvršćuje. Svome obećanju udovoljava svatko, ako zahvalnicu pošalje uredništvu, a njegovo je, kada i kako će je oglasiti. Događajima, što ih iznose zahvalnice, pripisujemo ljudsku vjerodostojnost. Za oglas se zahvalnice neplaća ništa, a dragovoljni milodari upotrebljavaju se za raširenje Glasnika.

NA ISPITU.

Bačka. Polagala sam kao privatna učenica ispit za 2 viša razreda gimnazije. Ogromno je gradivo, a ja imam malo vremena, da ga svladam. Želila bih ipak svršiti ispit radi budućnosti. Stavim svu nadu u pomoć Spasiteljevu. I ne prevarih se, jer sam postigla uspjeh kakvom se ni nadala nisam. I u drugoj jednoj nezgodi nepravedne optužbe oslobodilo me Bož. Srce pa mu tisuć puta hvala!

OD ZASJEDA NEPRIJATELJSKIH. . .

Illinois X. U tuđem svijetu čovjeku sve dvostruko teže. Tako i zasjede neprijatelja. Kako se snaći, kako izbaviti? Kušali dušmani da me više puta oštete. Razabrao sam ipak svakiput njihovu lukavost i utekao se Presv. Srcu i Preč. Srcu Marijinu. Isti se neprijatelji čudili, kako sam se snašao, da mi oni, bogati i prepredeni, ne mogu na kraj doći. Ne znadu oni Spasitelja, koji je bogat nad bogatima i mudar nad mudrima, pa i meni siromahu ima odakle da dade. Ja ga znam, hvalim mu i opet mu se izručam. — *J. S.*

DOŠAO K PAMETI

Međumurje. Čitam rada Glasnik i molim se Presv. Srcu s djecom navečer. Imala sam radi toga trpiti od svekrve i od muža, koji vele da to ništa ne pomaže. »Pa kad i ne bi pomagalo — velim ja — Isusa treba svejedno poštivati, jer je časti i ljubavi vrijedan«. Ali je dobri Isus brzo pokazao mojim nevernikom, da on i pomaže. Jedne večeri dođe mi muž kući nekako nabrušen, pa kad me vidio moliti s djecom, smrsio je: »No sad budete opet molili s rukama i s nogama«. Mi smo svoju molitvu svršili, ali on nije svoga mira našao. Takav ga je svrbež uhvatio, da je i košulju htio rastrgati. Došla k tomu i druga bolest, pa se morao bome u krevetu ispovjediti, što već dulje vremena nije htio zdrav učiniti. Time mi se ispunila želja, da se s Bogom izmiri, s kojom sam se već više prvih petaka pričešćala. Vratilo se mužu zdravlje i kući mir, a dragi Isus nam je pomogao, da je muž u Zagrebu odmah našao posao kad je tamo došao. Ja sam obećala od prve njegove zaslužbe mali dar Presv. Srcu, pa ga eto i šaljem.

U TUĐINI.

Kanada. Boraveći u starome kraju bolila me nesloga u kući pa odlučim, da ću u Ameriku. U neprilici za putni trošak počnem devetnicu Presv. Srcu s ispovjeđu i pričešću i eto domala mene spremna na put. Na putu opet neprilika od onih čestih vizita i komisija, ali me tuđe čuvala zaštita Srca Isusova, komu sam se neprestano uticao. Prispjevši onamo trla me opet briga za rad. I tu brigu izručim Presv. Srcu. Vozim se tako željeznicom u Kanadi i na jednoj postaji ponuka me nutarnji glas: »Siđi ovdje!« Poslušam i siđem. Još isti večer dobio sam priličan rad, koji još i danas imam. Obećao sam mali dar, ako u svem dobro prođem, pa sad eto obećanje vršim i šaljem Vam kroz banku, da otisnete u Glasniku moju zahvalu Bož. Srcu, sv. Josipu i sv. Anti. — *J. Š.*

BAŠ OD SRCA.

Amerika. Podaj, mila sestro, ovo pisamce uredništvu Glasnika S. I., jer mi je baš na duši, da se zahvalim Božanskomu Liječniku, koji mi je pomogao u mojim preteškim bolima, kad mi svi svjetski liječnici niesu znali pomoći. Zato ću ga slaviti cieli život i želim da ga svi slave, kako je i vriiedno. Eto podaj im iedan dolar, da se sve više širi slava milog Srca Isusova. — *K. M.*

KAD SE IDE ZA NEDRAGOGA.

Sušak. Vjenčala sam se prije petnaest godina i pošla za čovjeka, koji mi baš nije bio osobito drag. Sam Bog znade, koliko sam se jada već naužila, a to najviše radi neprijateljskih riječi, kojima mi muža još više od mene udaljiše. Sve sam ipak dragovoljno snosila ufajući se u pomoć Bož. Srca, od koga je sveti sakrament ženidbe, koga ja ne bi htjela raskinuti. Opraštam svim neprijateljima, a Vama, dragi čitatelji, preporučam sebe i svoje, d nam dragi Bog dade ustrajno nositi križ.

VJESNIK
MARIJ. KONGREGACIJA.

Jedna savremena zadaća Marijinih kongregacija.

Veliki pedagog Förster, rođeni protestant, zatim potpuni bezvjerac, a sada vrlo bliz katolicizmu piše u najnovijem svom djelu »Mladenačka duša«: »Ili će kršćanska kultura svladati naše političko i socijalno poganstvo, ili će barbarluk naše t. zv. civilizacije istjerati iz naših zapadnih strana kršćanstvo, koje će se onda morati uteći istočnim rasama, od kojih je k nama i došlo. Da nema ovoga pokreta (naročito katolika) mladosti, kao zadnje nade, morali bismo reći, da smo mi u Evropi na ovom drugom putu.

Zapad propada radi strahovitog odijeljenja života od religije. To je smrtni materijalizam, kojemu su se odali i široki krugovi vjernika. Čuje se često, da su tomu krivi Židovi i slobodni zidari. Dobro, i oni su krivi. Ali zar bi oni mogli doći do tolikog utjecaja i moći na zapadu, da nije sam kršćanski svijet pao u mreže Antikristove, i podupirao njegova djela, a da često nije ni znao šta radi? Sudjelovalo se u obožavanju Cezara u svakom smislu, u narodnoj i stranačkoj mržnji . . . Najplemenitiji ljudi, koje sam u svojem životu susreo, bili su katolički redovnici i svećenici. Ali kad promatram masu katoličkih vjernika, tada ne mogu kazati, da se ona uopće razlikuje u pogledu kršćanske ljubavi i nasljedovanja Isusova od onoga svijeta, koji se otuđio Kristu. Vrlo mnogi katolici i ne osjećaju, da njihov svagdašnji govor, pisanje i uopće držanje potpuno odgovara životu djece ovoga svijeta, a protivi se Kristu. Živi se potpuno terre à tere, pa i u svetke, što više, i neposredno poslije pričesti. I iskrenim vjernicima nedostaje često ozbiljno proniknuće djelatnog života religijom . . . To su »kršćani« nedjeljom, a u tjednu su Indijanci . . .« (294 297). Ovaj oštri sud inovjerca, koji nije upućen u sve dobro, što ipak katolici čine, sveo je u prave granice biskup Dr. Scheiber na kongresu njemačkih katolika u Hannoveru 1924. kad je rekao: Današnji javni, porodični i lični život otrovan je duhom svijeta. Panem et circenses!

Nažalost ima i katolika, koji više ili manje stoje pod utjecajem ovoga svjetskoga duha. Oni stvaraju svoje običaje i modu, oni sebi biraju svoje novine i lektiru, oni stupaju u društva i organizacije, oni sklapaju poznanstva i stupaju u brak, a da se ne brinu, a možda i ne znadu, što Crkva u toj stvari misli. Oni u svom radnom i privrednom životu ne pitaju, što kaže kršćanstvo i ne mare za upute sv. Crkve. Oni se u tjelovježbi i športu, u porodičnom životu i u uzgoju djece drže načela, koja nijesu načela kršćanska nego iznašašća, eksperimenti svijeta, koji se odmetnuo od Boga. Oni hoće da im svećenik propovijeda, ali s a m o o svetim stvarima, a ne o životu, kakav jest, i kakav bi trebao da bude kršćanski život u današnje doba«. Nije li i kod nas nekako slično? Nažalost jest. Ali svaki kongreganist i svaka kongreganistica treba da se pita, nije li možda i u njezinu dušu unišlo nešto duha ovoga svijeta. Svaki kongreganist i svaka kongreganistica treba da se oštro i jasno razlikuje od ovakovih »kršćana« nedjeljom, a »indijanaca« u tjednu. U Marijinoj kongregaciji nema mjesta mlakim ni smrznutim katolicima. Nije time rečeno, da su u kongregaciji sami čudaci, koji se tuđe od svega, koji se boje svega. »Sve je vaše, a vi ste Kristovi«, veli sv. Pavao. Majka i velika zaštitnica svojih kongregacija, bl. Djevica, nije uzrok naše žalosti, već je uzrok naše radosti«. Kongreganist se i kongreganistica razlikuju od drugih u tom, da su vedri i veseli, dok svaku razuzdanost pušta u djeci ovoga svijeta.

Marijina djeca ne pitaju samo, je li to smrtni grijeh. Razumije se samo sobom, da je to prvo i najvažnije, kloniti se smrtnoga grijeha. Ali to za Marijinu djecu još nije dosta. Kod velike mase kršćana oplakujemo, što uz svoje svjetske zabave, prljave knjige, loše novine, nećudoredne plesove, posjećivanje nedoličnih predstava u kinu . . . tek nedjeljom osvanu u crkvi, a o Uskrsu kleknu u ispovjedaonicu. Kad bi se Mar. kongregacija sastojala od ovakih članova, tad bolje de je nema. Mar. kongregacija hoće da uzgoji svoje članove za prave i potpune kršćane, ona im daje smjer i stil života, kako su ga zacrtali naš Spasitelj, njegova prečista Majka, katol. Crkva i sveci Božji. Ostavimo dakle svijetu i djeci ovoga svijeta njihove zabave, njihove knjige, njihove novine, njihovu modu, a naročito njihova načela, mi pak imajmo sve to svoje, ili bolje reći Kristovo. Nijesu u svemu tomu za nas mjerodavni ni javno uče-

Sva si lijepa o Marijo, i ljage nema na Tebi!

nje, ni pariški ni bečki žurnali, ni posmjeh, ni poruga, već jedino naše katoličko uvjernje i naša savjest. U svemu treba da se razlikuju Marijina djeca od djece ovoga svijeta, kao što se razlikuje vjernik od nevjernika. Iz naših očiju, ustiju, gesta, hoda, izleta, čitanja, nastupa, športa, iz svega, svagdje i u svemu treba da odsijeva onaj unutarnji spoj duše naše s Bogom, kako to poručuju naši katolički biskupi katoličkoj omladini u svojoj poslanici 1923. Osnov je pak svemu tomu duboko katoličko uvjerenje, koje onda ravna našim ličnim, porodičnim, staleškim i javnim životom.

To postići, to je evo jedna od najvažnijih zadaća savremenih Marijinih kongregacija. — Dr. D. K.

† Pavica Domaćina.

Hrvatska uzor-kongreganistica.

ŽARKA LJUBAV PREMA BL. GOSPI.

Ova odabrana duša, koja je toliko ljubila Spasitelja svoga, zar da ne ljubi osobitim načinom njegovu i svoju presv. Majku. Pavica je bila uistinu dijete Marijino. Razumije se, da je rano stupila u Marijinu kongregaciju. Ta njezini su članovi osobitim načinom posvećeni Majci Božjoj dužni su, da je nasljeduju uzornim kršćanskim životom i krijepostima. Tako je radila i Pavica. Dapače su je njezine drugarice mnogo godina birale za *nadstojnicu kongregacije;* i to uvijek jednoglasno.

Iz ljubavi k nebeskoj Majci odvažila se ona na daleko i skupo hodočašće u najglasovitije iza Lurda Gospino svetište, u Loretu u Italiji. Isto je tako hodočastila svake godine s procesijom k Majci Božjoj Bistričkoj, i to uvijek onamo i natrag pješke. Ona se tome u velike radovala; a svetoivanskom bi gorom s drugima stupala odmjerenim korakom pjevajući, moleći krunicu ili šuteći.

Puno je mislila, kako bi što više Majku Božju proslavila. Pokazivala je to napose u mjesecu svibnju. Puno se trudila, kako bi što ljepše uresila oltar, njegovu okolinu i slike Kraljice svibnja. Rasvjetu je tom zgodom uredila, koliko je to moguće na selu upravo veličanstveno. Na oltaru je gorjelo do 80 svijeća, divno poredanih. Uz tolike poteškoće na selu moglo je to izvesti samo srce puno ljubavi prema Bogu i njegovoj presvetoj Majci. Kad je u Vrbovcu bio vašar, mnogo se stranog svijeta svraćalo u crkvu, da se dive miloj svibanjskoj pobožnosti na selu. Okolo Presvetog plamsalo more svijeća, a sva sila ljubica i đurđica mirisalo unaokolo u malim vazama, zatim se redalo veće cvijeće sve do visokih oleandara. Ponizna ljubica — Pavica, sakrivena je pod korom slušala propovijedanje svećenika o Majci svih kršćana.

Još jedna crtica o njezinoj upravo junačkoj ljubavi prema bl. Gospi. Bilo je to, piše njezin sadašnji župnik, u svibnju prošle godine. U polju se okopavao kukuruz i vinogradi. Bilo dakle puno posla. Posao čekao i Pavicu, jer joj roditelji bjehu imućni. Jednoga dana dođe ona nešto kasnije u crkvu, ali ostane u njoj cio dan, da uresi Gospin oltar za drugi dan. Znajući ja, da ima kod kuće dosta posla, a naš seljak prilično sebičan, upitam je, da li se njezini srde, kad ovako ostaje po cijele dane u crkvi, a doma je čeka neodgodivi posao. Na to će ona meni veselo: »Oni se ne smiju na me srditi, jer sam ja *ustala ranom zorom, otišla u polje i obavila toliko posla, koliko otpada na jednog radnika cijeli dan.* Zato sam malo i kasnila; a sad ću ostali dio posvetiti Gospinu oltaru«.

Bilo bi to prenaporno, veli dalje župnik, za zdrava čovjeka, a kamo li za slabu žensku, koja je uz to pobolijevala na plućima. Ali gonila je ljubav k nebeskoj Majci, pa nije, **kako sama veli ni osjećala umora.**

G. 1913. u mjesecima srpnju, kolovozu i rujnu nedjeljom i blagdanima od 2 do 8 sati po podne priredio je revni župnik vrbovački g. Pavunić prikazivanje muke i uskrsnuća Gospodinova. Mnogo je svijeta došlo iz daleka i izbliza da vidi neviđene ljepote. Pavica je bila ona, što je igrala ulogu Majke Isusove. Igrala je posve naravno, pa je dostojno oponašala Mariju, da su domaći ljudi govorili: »Pavica je vrijedna, da predstavlja Majku Božju«. Osobito je rastanak bl. Gospe sa svojim Sinom izvodila tako dirljivo, da se mnogi nisu mogli uzdržati od suza.

NAPREDOVANJE PUTEM SVETOSTI.

U svetosti napreduje ona duša, koja se ustrajno i odvažno vježba u kršćanskim krepostima osobito u strpljivosti, ozbiljnome radu, čistoći srca i tijela, ljubavi k Bogu i bližnjemu i molitvi. Vježbajući se u ovim krepostima provela je Pavica cijeli svoj život. To nam potvrđuje sve, što smo o njoj već čuli. Ali ona je vršila dobra djela mirno i veselo, kako veli Duh Sveti: »Onoga, koji veselo daje — služeći Bogu — ljubi Bog«. Nije Pavica bila snuždena ili mrka, nego vesela i katkada šaljiva; i to među svojim ukućanima s bratom Franjom, koji također na dan Srca Isusova t. j. svakog prvog petka pristupa k sv. Sakramentima. Za dokolice je najradije boravila među djecom svoje sestre, učeći ih rzne molitve i druge korisne poslove.

Ova Bogu mila duša odlikovala se velikom strpljivošću u cijelome životu, a osobito u bolestima. Htjela je dapače da sama trpi s Isusom i ja Isusa, pa je nastojala, da se ukućani, što manje za nju brinu; a bolje jelo, što su joj pripriavljali gledala je da otkloni. Kad bi se, kojiput radeći oko štednjaka opekla, samo bi tiho u sebi uzdahnula: »Oh, kako mora da su strašne muke u paklu!«

U ratno doba, tako pripovijeda njezin župnik veleč. Pavunić, kad je muški svijet otišao na bojište, opazim ja jednom žensku gdje ore. Bilo to za me nešto posve izvanredno u ovom kraju. Stoga pođem da vidim, tko je? Kad tamo, a to Pavica Domaćina ozbiljno i pobožno stupa za volovima zazivljući poput sv. Izidora blagoslov Božji na svoj rad. Kadgod je trebalo rano bi ona pošla na posao i opet na vrijeme je došla k presvetoj žrtvi Gospodinovoj. Dapače, kad je morala dugo po danu raditi, molitvi bi posvećivala dobar dio noći. Dok su često drugi počivali, Pavica je s Gospodinom bdila i molila.

Iza smrti očeve osta Pavica kod kuće s majkom sama. Brat joj bješe zarobljen u Rusiji. Ona je uz molitvu obavljala sve domaće poslove kao kakav muž. Na sve je dospijevala, a blagoslov ju Božji pratio. U nje je bila uistinu ruka pri poslu, a srce pri Bogu.

Pavicu je resila **najljepša kršćanska krepost, koju rijetki u svijetu razumiju — sv. čistoća. Krepost, koja dušu čini drugaricom Anđela, a na nebu joj sprema posve izvanrednu krunu djevičanstva.**

Pavica htjede da ostane cijeli život djevicom. Zato stupi već u 18. godini u samostan; ali je poglavarice ne htjedoše primiti radi slabog zdravlja. Pa premda je usred opaka svijeta mnogo teže ostati djevicom nego li u samostanu, ipak je Pavica junački ustrajala u svojoj odluci i cijeli život prinosila Bogu dragocjenu žrtvu sv. djevičanstva. Nije to mala stvar godine i godine, dapače 38 godina opirati se pohoti tijela i brinuti se samo za ono, što je Božje. Drugarice se njezine poudale. I nju prose već od rane mladosti. Ta bila je kćer imućnih roditelja, stasita i snažna. Imućan momak plače za njom, a ona ga ipak odbija. Inače je ova sveta duša bila, što se tiče šeste zapovijedi Božje kao dijete. Niti je htjela kad slušati, a još manje govoriti o onome, što vrijeđa svetu stidljivost. Brižno se klonila svega, što bi joj moglo biti napast na zlo. Ona se veselila svadbi svoje sestre Anke, ali se uklanja svakoj bučnosti i pokazivanju. Oči je držala ponajviše oborene; tek, kad bi se s kime razgovarala, znala bi ih malo podići, ali nekako bojažljivo. Prolazeći ulicom nije se ogledavala, nego je ozbiljno išla za svojim poslom. U svojoj čednosti nije se nikada isticala; živjela je tiho kao kakav duh. Istom kad bi svijet izišao iz crkve, pošla bi Pavica da je kiti.

Pavica je živjela životom pravednika; stoga je i njezina smrt bila smrt pravednika — dragocjena u očima Božjim, kako sv. Pismo veli.

Evo, što o njezinim zadnjim danima priča ondašnji njezin duhovnik. »U bolesti joj poručih, da sam spreman donijeti joj svaki dan sv. Pričest, prem je podaleko od crkve; ali se nije usudila primiti moje ponude, jer da je korizma, kad imam mnogo posla u župi, a uz to bih morao gaziti blato preko gležnja do njezine kuće. U početku mi nisu poslovi ni dopuštali, da to izvedem. Na Cvjetnicu me pozvaše, da joj podijelim sv. Sakramente. Kako su poslovi nešto jenjali, nakanih, da joj ponesem sv. Pričest opet na Vel. Četvrtak. Ona je veselo primila tu ponudu, samo me zamolila, da dođem već oko 5 sati, jer da ne može dugo biti na tašte. Ja joj rekoh, da ne mora kao bolesnica biti posve na tašte. Ali će ona: »Ne bi nikako htjela, da što jedem prije sv. Pričesti«. Popustio sam i učinio joj po želji. Na Uskrs je opet primila Spasitelja i tako od sada svaki dan do konca

travnja. Par sati prije smrti oko 7 sati na večer dođe po me njezin brat, da joj podijelim još jednom sv. Pomast, jer, da je već u smrtnoj borbi i da neprestano govori: »Pripravite stol, ide mladi Gospodin sa sv. Pričesti«. Bilo je već vrijeme za svibanjsku pobožnost. Stoga reknem narodu neka malo pričeka, jer da naša Pavica već umire. Ljudi su to rado primili. Premda je cijelo popodne bila u smrtnoj borbi te vrlo oslabila, ipak sada dođe k sebi, ispovjedi se, primi sv. Pričest i pomast. Očito joj Spasitelj dao veliku milost, da primi svete Sakramente u potpunoj svijesti, jer je odmah zatim opet pala u nesvijest i ispustila sa smiješkom na licu svoju plemenitu dušu. Nije bez značenja, da je velika štovateljica Marijina legla zadnji put u krevet na svetkovinu lurdske Gospe 11. velj., a odletila k njoj u nebo u njezinom mjesecu svibnju.

Kako ju je svijet štovao, pokazao je to njezin sprovod na 8. svibnja t. g. Premda je bio radni dan i lijepo vrijeme uz mnogo kišovitih dana skupio se silni svijet na sprovod Pavičin. U kuću gdje je ležala navalio svijet, da ju vidi prije nego je u lijes zabiju. Da bi je svi vidjeli, iznijeli su je na dvorište, koje je bilo puno svijeta. Svaki se gurao, da je vidi. Nastade veliki plač. Mi svećenici morali smo čekati nekoliko časova dok se svijet odstranio.

Na odru je izgledala kao da spava: lijepo zatvorene oči, sklopljene ruke, usta, koja su toliko puta primila sveto Tijelo Isusovo, bila nešto otvorena. Izgledala je kao da je od voska načinjena. Nikakova nije bilo zadaha i nitko se je nije bojao. Strane žene, starije i mlađe cjelivale je prije nego se lijes zatvorio. Djeca, starci, starice, žene i djevojke, sve je plakalo za Pavicom. Narod je sam zahtijevao da je nose u crkvu. Ovdje je nad njom odslužena sv. misa. Iza toga je sprovedoše 4 svećenika i mnoštvo naroda na groblje sv. Triju Kralja. Tu joj u počast bude izrečen govor, a društvo »Petar Zrinjski« otpjevao tužaljku. Kao što je sv. Jeronim govorio nad odrom udovice sv. Pauline, tako sam se i ja odvažio da progovorim nekoliko pohvalnih riječi u počast djevice Pavice, velike dobrotvorke naše crkve, koja je i sada ostavila jedan zapis crkvi.

Eto tako je pobožni narod iskazao počast vjernoj službenici Božjoj. Ugledale se u primjer ove požrtvovne i svete duše naše hrvatske djevojke! Slijedile primjer njezin u primanju svetih sakramenata, u pobožnosti i marljivosti, u svetu životu! — *Stjepan Pavunić, župnik.*

Ljubi, ne ljubi.

J. Müller D. I. Berlin.

Ima cvijet, ljudi ga zovu margareta. Kad izađu u polje, uzimlju taj cvijet pa trgajući listić za listićem govore »ljubi, ne ljubi«. Izađe li zadnji listić na »ljubi«, to im je milo i drago; izađe li na »ne ljubi« ne uzimlju to ozbiljno, jer je sve šala.

Ima drugi cvijetak s kojeg Gospod trga listić za listićem pa pita »ljubi, ne ljubi« a nije šala, već ljuta zbilja.

Cvijetak je taj naš život. Bog ga posadio u vrt ovog svijeta. Gospod trga čas za časom, dan za danom, mjesec za mjesecem, godinu za godinom. Svaki put pita očinskom brigom i zbiljom »ljubi, ne ljubi«. »Ljubi« ko Njega znade, Njega ljubi i Njemu služi svaki čas, sat, dan, mjesec i godinu pa tako čitav život: u toga će sigurno zadnji listić izaći na »ljubi«, pa će vječna Ljubav božja vratiti vječnu, nebesku Ljubav za ljubav vremenitu, zemaljsku i »plaća će njihova biti prevelika«, jer »će sam Gospod biti plaća njihova«.

Ko njega ne zna, Njemu ne služi, pa ga stoga i ne ljubi — njegov će i zadnji listić izaći na »ne ljubi«. Nisu znali Boga u ovom životu, sada Bog ne zna njih i plaća će njihova biti bez Boga; a to je vječna propast.

Učimo stoga sada od malena cvijeta, da budemo jednom cvijetak božji u vrtu vječnog Života.

Bezgriješna potvrđuje istinu.

Pisac našeg zadnjeg izvještaja o lurdskim čudesima Dr. Ivan Merz, gledao je na svoje oči ozdravljene i slušao njihovo pripovijedanje pred liječnicima. Svoje je dojmove i doživljaje opisao u lijepoj knjižici pod naslovom: »Najnovija čudesa u Lurdu«, a izdao ju »Hrv. kat. narodni Savez« Zagreb I. Kaptol 27. pa se može ondje i naručiti.

Marija Firmin čud. ozdr.

Lujza Bruyous čud. ozdr.

Donosimo opet slike i opis dviju ozdravljenica, dviju miljeinca Bezgriješne Djevice. Jednostavne su to djevojke, ali pune žive vjere i pouzdanja, pa su takvom molitvom i isprosile, da ih je Gospa ozdravila.

Prva je Marija Firmen, 22 god. stara iz La Graveri. Liječnik je još g. 1922. bio ustanovio da boluje od Pottove bolesti i kljenuti donjeg tijela, što je nastalo kad je radeći pala bila. Iz bolnice u Caenu, gdje su je bili stavili u sadrene poveze, dovezla se ležeći u Lurd. Kod procesije sa Presv. dne 23. kolov. osjeti da je ozdravila, no nije se usudila da to javno kaže. U bolnici je nagonili neka kuša hodati. I doista prohoda tako lako, da su je sad liječnici pretražili i doista ustanovili, da ta nagla promjena može da potiče samo od nadnaravnih sila.

Gospojica Lujza Bruyons iz Saint-Cirguea stara 30 g. bolovala je od tuberkulozne upale trbušne opne sa priraslinama. Bol ju je mučila već dugo i odležala je više godina po bolnicama. Lane je bila došla u Lurd, ali nije ozdravila. Nije malaksala već eto je ljetos ponovno. No jadna onesvijestila se sedam puta pa već i u Lurdu. Pozlilo joj tako, da su joj podijelili i svetu pomast. Borila se već liječnicima na oči sa smrću. Ipak je odnesoše na procesiju sa Presvetim. Tude osjeti da su je bolovi naglo ostavili. Drugi dan odnesoše je u liječnički ured, gdje je do 50 liječnika potvrdilo njezino ozdravljenje.

»Idi, vjera ti je pomogla« — govori Isus i danas kako i nekoć. Vjera katolička, vjera živa pomaže kod Boga po zagovoru Marijinom. To je znak, da je baš ta i samo ta vjera prava i istinita.

Vijesti.

ZAGREB. M. kongr. »Navještenja«. Nešto iz rada naših članica u religioznoj sekciji »H. K. Ž. Sveze«.

U ovoj sekciji je pročelnica, tajnica, odbornice i većina članica — iz kongregacije »Navještenja«. — Imade ih i iz kongregacije učiteljica i još drugih revnih članica. Ova je sekcija prva počela raditi za podmladak svećenstva, najprije molitvom i primanjem sv. Pričesti, a kasnije i djelom brinući se za jednog đaka, koji će biti svećenik. Iz svojih slabih sredstava plaćaju za njega školarinu, odijevaju ga, skrbe se za knjige i t. d. I ove godine pripomogle su još jednom đaku siromašnih roditelja, spremiti ga u sjemenište.

Kroz više godina priredivale su božićno drvce sa čajankom i tombolom za »*Katoličko društvo naučnika*«, koje se kašnje lijepo razvilo u »*Omladinsko društvo*«. Prema svome programu pripomogle su novčano, da su mogle »Dubravke« — društvo mladih djevojaka — imati zatvorene duh. vježbe, koje su urodile vrlo lijepim plodom.

Da izvrše daljnu točku svoga zadatka, neumorno su radile oko raspačavanja lijepe knjige »Život i rad Msgr. dr. M. Stepinca« i koju je uz veliku požrtvovnost duh. vođe Dr. Šimeckoga sekcija izdala i sretno raspačala u 4000 komada. U ovom se radu osobito istakle perom gđa Vimer i Stajdohar te članice Mar. kongregacije učiteljica, a u raspačavanju opet gđa Kajtner, Marijino dijete »Navještenja«, uz članicu sekcije gđu Toth.

U božićno vrijeme davale su vrlo lijepim moralnim i materijalnim uspjehom žive slike iz djetinjstva Isusova. To prikazivanje našlo je odziva i u provinciji iz koje se zatražila uputa. Odazvalo im se — i netom izašla je ukusno opremljena lijepa brošurica sa 10 slika sa uputom i tekstom. Ta se može dobiti u H. K. N. Savezu, Kaptol 27.

Kod osnutka bratovštine sv. Krunice u crkvi sv. Marije pomagale su Msgru Dr. Beluhanu naše članice, a napose pročelnica gđa Jul. Brunšmid.

Također i godišnjicu osnutka bratovštine dne 5. listopada nastojale su da proslave što svečanije. Prije svečane večernje, kojoj su prisustvovale kongregacije sa barjacima, lijepo je oslovio narod veleč. O. Prešeren D. I., upravitelj kongregacije »Navještenja«. Oduševljenom riječi protumačio je vrijednost i moć krasne molitve — Mariji toli mile — Krunice. Po večernji krenulo je mnoštvo naroda s gorućim svijećama kroz Kaptol, Ribnjak, Vlašku ulicu u crkvu Svete Marije. Kongregacije sa zastavama počeše povorku. Prekrasni kip Gospin u naravnoj veličini nosila su četiri kongreganista. U plamenu svijeća činilo se — kako gledaoci vele, — da Kraljica neba živa stupa, zadovoljno se smiješeći. Okružena bila je djevojčicama, koje su u bijelim haljinama nosile velik vijenac u slici krunice iz ruža sa 15 otajstva. Iza svake desete ruže bila je okićena slika dotičnog otajstva. Djevojčica, koja je nosila prvo otajstvo radosno, imala je na glavi vijenac od ruža; prva žalosnog otajstva imala na glavi crnu koprenu, a *na bijelom jastuku* trnovu krunu; a prva slavnog otajstva zlatnu krunicu. Cijelim putem molila se Krunica i pjevale Marijine pjesme. U crkvi Sv. Marije, oduševljeno zapjevasmo svi »Tebe Boga hvalimo!« Taj zanos ostat će u dušama našim. Krunicom u ruci ponavljat ćemo opet i opet »Zdravo Marijo«, da nam Marija satre zloduha, koji hoće, da nam otme vjeru i čistoću srdaca.

BRUŠANE. Naše Društvo obdržalo je 7. rujna svoju godišnju skupštinu i pregledalo rad u ove dvije prošle godine. Djevojaka i žena imade 44 članice, a Vojska S. I. muškaraca imade 35 članova. Jedno i drugo društvo zauzelo se za podignuće oltara Srca Isusova u našoj župnoj crkvi, a za to smo skupili od dobrih kršćana 4225 dinara gotovih; dočim smo kip Srca Isusova već nabavili i privremeni oltar sagradili, zašto smo do sada imali D. 1532 izdataka. Ovog ljeta u tri slučaja dobismo veću svotu dara i to: prigodom vjenčanja naših vrijednih članova gosp. Anke i Nike Mažuran 400 Din. prigodom vjenčanja Mande i Tome Sudar 310 D. dočim nam iz Amerike kćeri našeg vrijednog starine Blažića Naglića, Matija, Maša i Marija te unuka Anka poslaše 549 Din. i 50 para.

Ove organizacije u našoj župi osnova naš bivši vrli upravitelj vel. Frano Prpić, za kojega je društvo lijepo napredovalo. Nemirni dusi mrze ovakov rad i priječe drugima pristup u društvo. Premda vide Božju šibu na sebi i u svojoj kući

ipak od bahatosti ostaju tvrdokorni. Neka ih Srce Isusovo obrati!

Predsjednici društava: Milka Ratković, Mićan Lisac.

MURTER. Već od više vremena nijesmo poslali izvješće našeg Djevoj. društva pak smo radosni, da to danas možemo izvršiti. Na Blagdan Uzašašća 29. V. 1924. birali po našem pravilniku novu upravu i to: Glavarica: Juraga Jelica. I. Revniteljica: Bašić Mande II. Revniteljica: Jelić Kate III. Rev. Pleslić Jaha IV. Rev. Vodopija Šimica. Tajnica-blagajnica: Fulgosi Ante a barjaktarica: Juraga Šimica. Svjetnice: 1. Rameša Luce, 2. Markov Cecilija. Pri promjeni uprave, sad naše Društvo broji 82 pravih članica i 4 kandidatice. Tokom godine pristupilo je u naše društvo 17 pravih članica. Iz našeg Društva posvetilo se 5 članica duhovnom životu u samostanu Milosrdnih sestara, pak ih ovom zgodom, preporučujemo sv. molitvama, da im dobri Isus podijeli milost ustrajnosti, i da budu na diku sv. Crkve.

Videći, da nam je društveni barjak već trošan, sakupiše članice međusobno darove i dobaviše novi barjak. Roba za barjak dobavljena je kod kršćanske tvrtke Neškudla - Ljubljana. Barjak su izvele revne članice i tako nas je barjak jeftinije zapao. Za damaške, svilene rese, svilu i ostala potrošili smo ukupno 1895 D. Na barjaku imamo stare, ali vrlo lijepe slike Presv. Srca Isusova i Marijina.

Posebnom devetnicom pripravljali smo se za Blagdan Srca Isusova, pod čijom zaštitom je naše Društvo. Na dan Srca Isusova bila nam je skupna sv. Pričest, a u 9. s. svečana sv. Misa, preko koje je naš duhovni pastir držao vrlo lijepo slovo. Kip Srca Isusova bio je posred crkve postavljen i vrlo ukusno nakićen svježim poljskim cvijećem. U večer je bio svečani blagoslov sa posvetom Srcu Isusovu, a poslije blagoslov barjaka, kojeg je naš duhovni pastir uz dirljivu riječ predao barjaktarici, da ga čuva i visoko drži jer u njemu je usredotočen naš program: »Za Boga, za Vjeru, za Mariju, za Papu!«

Oltar »Djevojačkog društva Srca Is.« u sv. Ivanu Zelini.

Tekom godine i to baš 23. III. 1924. umrla je naša revna članica Turčinov Jerina. Počivala u Miru!

Prigodom »Marijinog Dana« u našoj župi, dne 15. lipnja naše Društvo žurilo se, da svečana procesija s čudotvornom prilikom Majke Božje što svečanije uspije. Na »Marijinom Danu« kod svetišta Gospe od Gradine pod vedrim nebom služio je presvijetli g. biskup Dr. Mileta svečan pontifikal, gdje je i naše Društvo prisustvovalo. Preko ove godine od 1. I. 1924. — 30. VIII. 1924. naše Društvo primilo je ukupno 3250 sv. pričesti, od tih 408 za iskorenuće psosti u našem narodu.

Naše članice kao i dosad žure se, da paze čistoću crkve, a osobito da na oltarima uvijek i ljeti i zimi i u blagdane kao i u težatne dane uvijek bude svježe cvijeće. Društvo ima i svoju knjižnicu, koja broji oko 180 svezaka, većinom duhovnog sadržaja, što revnije članice marno čitaju. U župi je raširen Glasnik Srca Isusova, koje prima 70 članica, a drugih Glasnika raširismo 35.

DOL. KUPČINA. Naknadno javljamo, jer se opširan dopis izgubio, da je u svibnju naše Društvo primilo 145, a u lipnju 153 naknadne sv. Pričesti. Svibanj i lipanj proslavile smo u čast Majci Božjoj i Bož. Srcu, a kruna svega bila je svetkovina Bož. Srca.

BAŠKA. Djev. društvo S. I. primilo u rujnu 80 sv. Pričesti. AL glavarica.

MAČE. U kolovozu prikazalo naše Djevoj. dr. 565 sv. Pričesti.

Misijski Vjesnik.

Misijonsko zvanje

S takvim se dade štogod početi. I zaista ima u Indiji 2,300.000 urođenih katolika, koji imadu već isto toliko domaćih svećenika, koliko ima europejskih misijonara. Imadu dapače sada već i svog domaćeg biskupa. Leon XIII. je naime na otoku Ceylonu utemeljio veliko sjemenište za domaći indijski kler, premda su rijetka zvanja među onim ljudima. Teško im je dovinuti se do duševne visine katoličkog svećenstva. No što je to svećenika, kad ima 2 i 1/3 milijuna katolika među 315 milijuna indijskih stanovnika? Što je tomu krivo, da ima tako malo kršćana, premda je Indija najstarija misijonska zemlja? ta sv. Toma apoštol je tamo već navieštao vjeru Isusovu. Sv. Franjo Ksaverski, najveći indijski misijonar, rješava nam ovo pitanje, kad veli: »Mnogi u ovim indijskim krajevima ne postanu kršćani jedino stoga, jer im manjkaju takvi ljudi, koji bi evanđelje propovijedali. Zato — veli svetac dalje — često obiđem u duhu evropejska sveučilišta, uzdignem svoj glas, te zavapim pram onima koji imadu više znanosti nego li ljubavi: »Jao, kako ogromni broj duša propada vašom krivnjom u pakao i izgubi nebo!«

4. DRUGE UTJEŠNE SLIKE.

Iz vruće Indije pođimo na hladni sjever. Tamo na parkanskom jezeru u najsjevernijem dijelu Amerike nalazimo jednog misijonara okružena poganskim indijancima, koje on upravo pripravlja za kršćenje. Među njima je jedna stara bakica od 84 godine. Ona si nije više mogla zapamtiti ni jedne molitve, ni Oče naša, ni Zdravomarije, ni Vjerovanja. Ali, da si je pitao za pripovijetke o duhovima i sablastima, o lovu na medvede ili zeceve, onda bi joj se rajvezao jezik. Tad joj reče misijonar ljutito: »Ne mogu te pripustiti k sv. krštenju«. No starica mu odvrati: »Kako, unuče moj, ti hoćeš, da ja iza smrti dođem u vječnu bijedu, kad sam u ovom životu već toliko pretrpjela?« To je misijonara ganulo, i obeća joj krštenje.

Odsada dolazila je stara indijanka svako jutro, već prije određenog vremena u crkvu. Pod sv. misom nosila bi punu pastirsku torbu i držala bi je pred sobom. Misijonar, koji se bojao, da ima u torbi valjda čarobnih trava, zaviče iza službe božje na staricu: »Kako? zar još uvijek hoćeš, da služiš vragu?« Tad ona izvadi iz svoje torbe velik omot brezove kore, te ga odmata pred svećenikom. U njem se nalazi još jedan mali omot, a u njem opet papir i još jedan papir a napokon izvadi krasnu sliku majke božje sa molitvom na stražnjoj strani. Tad reče bakica: »Ja sam luda kao marva, te ne mogu u svojoj starosti više ništa naučiti; zato kažem Gospodinu Bogu: Ti, Gospode, znaš sve, ti umiješ i čitati ono, što stoji na ovoj slici. Molim Te, primi to ovako, kao da sam ja ovu molitvu izmolila«. Ode ona poslije kršćenja i prve sv. pričesti na svojem čamcu natrag u užasni ledeni kraj.

Neki indijanac molio je misijonara, da ga ispovjedi. Ovaj mu odgovori:

»Dok ti ne primiš svoje zakonite žene k sebi, neću te ja ispovjediti i mirno nastavi svoj brevijar moliti. Tad odguli ovaj čovjek sjekirom svojom velik komad kore od jednoga stabla, te poče ugljenom pisati svoje grijehe. On je valjda mislio, da je za ispovijed dosta, ako misijonar čita njegove grijehe. No misijonar mu to zabrani. Sad uvidi, da nema druge, on uredi stvar sa svojom ženom, te je bio onda pripušćen na sv. ispovijed.

Apoštolski vikar od Atabaske, na skrajnjem sjeveru Amerike, našao je na svojem apoštolskom putu Indijanaca, koji su svaki dan pohađali sv. misu. U sv. pričesti našli su svoju utjehu. Jednom od njih umro je sin, a on reče: »Moje oči plaču, ali srce moje ne plače više«.

Mala djevojčica od tri godine, imenom Kristina, bila je već tako zrela, da je mogla na svetkovinu bezgriješnog Začeća primiti prvu sv. pričest. Duh Sveti joj je dao izvanrednu spoznaju ovog velikog otajstva. Malo iza toga došao je Božić. Druga djeca povela su malu u crkvu, da vidi Betlehem. No ona je odmah hrlila k velikom oltaru, te je stala moliti pred svetohraništem. Kad su je pitali: »Zašto ne ideš tamo, da vidiš malog Isusa i majku Božju i sv. Josipa i vola i magarca?« odgovori Kristina: »Tamo u jaslicama mali Isus ne živi, ali u ovoj kućici, u svetohraništu je živ, i ja se mogu s njim razgovarati.

To su samo neke crtice iz života pokrštenika, a ima ih dosta na Sjeveru i Jugu, na Istoku i Zapadu. No ima i velikih poteškoća, koje moraju nadvladati misijonari.

5. PRAVA SLIKA MISIJONARA.

Misijonar ide u daleki svijet, u tuđinu. On ide među pogane, muslimane, krivovjerce, koji ga često mrze kao dušmanina, kao tuđinca, kao uglijelicu, koji silom provaljuje u njihovu zemlju i selo.

Zato je život misijonara, gdjegod se on nalazi, *život požrtvovan*, koji zahtijeva puno samozataje. Najprije mora on, da u mladim već godinama ostavi oca i majku, brata i sestru, očinski dom i milu domovinu. Ostavlja one, koji ga ljube i traži one, koji ga ne vole — dakak radi Isusa.

Misijonar će na daleki put.

O. Macé, ap. misijonar u Kochinkini pisao je jednom svojima kod kuće: »Ne uznemirujte se radi mene; ja sam samo stoga ovamo došao, da imam više prilike nego kod kuće umrijeti za Boga svoga«.

Misijonar ostavlja udobnosti tijela, on ima slabu, neobičnu hranu,

pije samo vodu katkad trpi od nezdravog podneblja, od dosadne gamadi, a kad oboli, nema ni lijeka, ni liječnika, dapače ni svećenika, koji bi ga opremio.

Neki misijonar kod Indijanaca obolio je teško; vidio je da mu nema više spasa. Kako nije mogao pozvati drugog misijonara, koji bi ga bio opremio, molio je bolesnik svoga tumača i njegova druga, da ga odnesu u kapelicu. Tu se dade podignuti do svetohraništa, izvadi s anđeoskom pobožnošću sv. hostiju, da si sam popudbinu podijeli. Žarko se zahvalio Spasitelju i dade se od istih muževa opet odnijeti kući, gdje izdahne na svojem siromašnom leži.tu.

Najveća i zadnja žrtva, koja čeka mnogog misijonara, to je mučenička smrt. Nema veće žrtve na zemlji nego žrtvovati život svoj. To je najveći dokaz ljubavi. »Veće ljubavi nema nitko, nego da život svoj dade za prijatelje svoje!« veli Isus.

Mučenička smrt, to je sudbina bezbrojnih misijonara počevši od sv. apoštola sve do danas. A pomisao na takav konac života ne plaši pravog misijonara, nego ga veseli. Tà, biti sličan Spasitelju svojem sve do smrti na križu, zar nije to neizmjerna čast, neizreciva sreća? O. Dupont († 1885.), apoštolski misijonar u Kohinkini, piše nekoliko dana prije svoje grozne smrti bratu svojem: »Je li to moguće, da umrem kao mučenik? O kad bi to bila istina! Veličaj dušo moja Gospodina! Predragi brate, pjevaj sa mnom u svetom veselju »Tebe Boga hvalimo!«

A drugi, imenom Teofan Venard, komu su g. 1861. u Tonkingu odrubili glavu, pisao je u predvečer svoje mučeničke smrti biskupu svojemu: »Ja trebam samo da ponizno prignem glavu pod sjekiru, te ću se za čas naći pred Bogom, da mu kažem: »Eto me, ovdje sam tvoj mučenik. I da ponudim bl. Djevici svoju mučeničku palmu sa riječima: »Zdravo Gospodarice, kraljice moja, zdravo!« . . .

KOD DOBRIH GUBAVACA.

U malo se kojoj župi tako štuje presv. Srce kao baš u Kolumbiji, u gradu boli, Agua de Dios, gdje su zaklonjeni gubavci. Svaka kuća ima sliku Srca Isusova i svaka osoba nosi vidljivo medaljicu presv. Srca. Navlastito je pak dirljivo gledati sjajnu procesiju na Tijelovo kako su im sve kuće i kolibe urešene, kako su svi u najsvečanijoj nošnji i svijeće u rukama i cvijeće na glavi, i svi koji mogu prate Isusa; a tko ne može ili se dade voziti kolicima ili klečeći pred kolibom klanja se Bogu svome u presvetomu Sakramentu. A gubav je i salezijanac Santinelli, svećenik, koji nosi Presveto i njegovi podvornici su gubavi. U mnogoga nema više ništa zdrava do samih očiju, koje su zaštićene debelim naočalima. Osobito je ganutljivo kad sa oltara udijeli blagoslov onom mnoštvu od dvije tisuće gubavaca. — Eto to je okrepa onih jadnika: živa vjera i ljubav presv. Srcu i božanskom Sakramentu, pa se mnogi pričešćuju svaki dan, a neki se vuku k Oltaru nogama i rukama!

KAKO JE MISIJONAR S BOŽIĆNICAMA UMRO.

Djeca u sirotištu Pilgrim River u Alaski veselo su očekivala Isusovca Oca Rupporta, koji je imao usred zime doći da ih pohodi i nadari. Ali mjesto Misionara i saonica eto ti 24. prosinca dotrči nekoliko pasa s razderanim ormama oko vrata. Što se bilo dogodilo? U strahu od vukova, psi se razišli u divljem bijegu, osim njihovog vođe Minka. Ljudi koji su uputili, da potraže Misijonara, našli su ga ukočena, mrtva, smrznuta usred onih krasnih svakovrsnih darova što je on imao ponijeti dragoj djeci. A kraj njega sjedi Mink vođa pasa, vjeran do smrti.

Znamenito obraćenje u Kini.

Njemačko-amerikanski Glasnik javlja obraćenje maršala Sin-Kun-Liang, podguvernera u Šangaju. Kad je maršal sjeo u automobil, približi mu se jedan čovjek i rani ga sa više hitaca iz samokresa. Teško ranjena prenesoše maršala u protestansku bolnicu, stansku bolnicu, gdje su ga mnogi prijatelji posjetili. Među ostalima dođe katolički liječnik Hon-li-tseng. Ovaj je treći dan izjavio ranjeniku, da ne će moći ozdraviti; pa jer je njegova žena umrla kao katolikinja, a i on sam je njekako naginjao katoličkoj vjeri, upita ga bi li se želio pokrstiti. »Da« odgovori. Sada se liječnik pretvori u kateketu. U kratko poduči umirućega i potakne ga na pokajanje. Onda mu reče: »Iz svega srca imaš oprostiti tvojemu ubojici«. »Nipošto!« umješa se brat maršalov, »takav zločin nesmije se oprostiti«. — »Ja hoću biti kršćanin«, odgovori umirući, »kršćanska vjera zahtijeva oproštenje uvreda; ja mu opraštam od svega srca, i molim Boga, da i meni oprosti«. Onda ga je liječnik krstio i molili su zajedno. Malo zatim umre sretni obraćenik. A liječnik, sav blažen požuri se u Zi-ka-vei Isusovcima, gdje je rektor slavio imendan, pa mu prikaže kao najljepšu kitu cvijeća obraćenje maršala Siu na smrtnoj postelji.

Katoličko svećenstvo i misije.

U katoličkoj Crkvi ima sada 1650 biskupa, 300 misijskih biskupa, 300.000 svećenika, 10.000 evropejskih i amerkanskih misijonara, 5.000 urođenika svećenika, 5.000 misijske braće i 30.000 misijskih sestara. G. 1922. je radilo na obraćenju pogana 2549 franjevaca, 1879 Isusovaca, 1180 pariških misijonara, 1058 kapucina, 650 lazarista, 575 redemptorista, 573 oca od sv. Duha, 538 augustinaca rekolekta, 505 bijelih otaca, 500 dominikanaca, 440 oblata, 407 salezijanaca, 400 marista, 266 misijonara Srca Isusova, 246 Steylerovaca, 165 benediktinaca, 130 milanskih misijonara, 100 karmelićana, 75 pasijonista, 46 pallotinaca, 45 silvestrinaca, 30 premostratenaca, 20 servita i 8 trinitaraca.

Za raširenje sv. vjere.

Djelo za raširenje sv. vjere je kroz g. 1923. potrošilo za uzdržanje misijonara u katoličkim misijama 25 milijuna, 832 hiljade i 712 talijanskih lira. To je svota, koju doprinijeśe katolici svega svijeta. Ovaj put najviše dadoše Sjedinjene države Sjeverne Amerike; one dadoše 10,496.766 lira. Francuska je darovala 5,144.263 lire, a to je polovicu svih doprinosa, koji su sabrani u Evropi. Engleska i Šoktska dadoše skupa 1,663.359 lira. Dalje prinijeśe Belgija 868.000 lira, Irska 521.000, Italija 871.000, Nizozemska (biskupija Utrecht) 580.000, Španjolska 603.000, Švicarska 493.000 lire. Argentina 1,040.000, Brazilija 111.000, Chile 152.000, Oceanija 129.000 lira. Azija je dala 45.000 lira, Afrika 77.000, Kanada 224.000, Mexiko 282.000.

ZAHVALJULJU BOŽANSKOMU SRCU:

Bekteže IP Riješilo mi obitelj ljutih neprijatelja. — *Bjelovar* ARF Ozdravila mi kćerka od teške bolesti. — *Borovci* NP Prije no je dovršila devetnicu već je dobila željenu milost. — *Breg* ML Vratilo mi zdravlje teško bolesnom djetetu. — *Brestovac* FV Bož. Srce čini te mi djeci kreće zdravlje na bolje; zahvalna eto šaljem 50 din. za sirotište u Maksimiru. — *Brod na S.* MB Eto 15 d. za raširenje Glasnika na čast Bož. Srcu, koje mi pomoglo u bolesti. — I.V. Zagovorom sv. Josipa, sv. Franje i sv. Ante pomoglo mi Presv. Srce majci u bolesti. — *Bukovčani* AA Vršim davno obećanje zahvale Bož. Srcu za povraćeno zdravlje dragoj majci. — *Cerić* MK Dobri Spasitelj vratio mi zdravlje i pomogao mi pri marvi. — *Dubrave* Fr. MN U velikoj nuždi obećah tri devetnice i osjetih Bož. pomoć, koju sam želio. — *Dugoselo* MŠ Već 6 god. dugujem hvalu Presv. Srcu za pomoć pri operaciji djeteta; a primila sam i kasnije novih dokaza Njegove ljubavi. — *Đakovo* AB Zahvaljuje za primljene milosti, a preporuča još nesložnu obitelj sinovu. — TE Preporuča molitvama čitatelja Glasnika svoju teško iskušanu obitelj. — RR Ispunilo mi Presv. Srce želje. — *Erpenja* VT Darujem 50 d. za raširenje Glasnika hvaleći Bož. Srcu za primljena dobročinstva. — *Gornja Vrba* MB Slava Bož. Srcu i sv. Josipu, koji su mi bili u pomoći; darujem za Gl. Din 25. — *Gjurgjevac* RD Preporučila mi članica Djev. dr., da se utečem Bož. Srcu za bolesnog sina i čim sam to učinila, ozdravio je. — *Indjija* MK zahvaljuje za mnoge milosti. — *Ivanićgrad* FK Iz zahvalnog srca darujem 100 d. za Glasnik moleći Bož. Srce za daljnu zaštitu. — *Jelenje* RR Sestrina bolest krenula na bolje, zahvalan šaljem 20 d. dara. — *Jakšić* CŠ Bož. Liječnik pomogao po zagovoru sv. Antuna. — *Kajgana* PR Molitva mu vratila ukradeno blašče. — *Karlovac* ŠD Ispunilo mi prošnje. — *Komletinci* AR Kćenka sretno porodila. — *Koprivnica* MB Molitvom S. I. vratilo se zdravlje već umirućoj sestri. — *Marija Bistrica* BJ Po savietu dobrog svećenika, da se svaki mjesec ispovjedim i pričestim, zadobila sam duševni mir i zadovoljstvo u svom staležu. — *Nova Gradiška* MM Više toga primila, još jedno osobito prosi. — FN Zagovorom Bl. Djevice i sv. Ante vratilo mu Presv. Srce zdravlje. — *Osijek* MM Pomoglo mi u velikoj potrebi. — MT Od teške bolesti pridiglo mene i dijete. — *Oštrc* OG Hvala S. I. na mnogim milostima, osobito za sretno položeni ispit. — *Pitomača* MH Po čitanju Glasnika dobila utjehu i pomoć. — *Risika* MV Isus i Marija pomogli pri porodu po zagovoru sv. Ante. — *Satnica* AT Primila već milosti od Presv. Srca, pa mu sad još preporuča sina. — *Slatina* KA Ozdravilo dijete. — *Subotica* KK Zagovorom Majke Božje primila od S. I. puno pomoći. — *Sušak* IK Zagovorom sv. Oca Pija X. vratilo mi se sestri zdravlje. — MK Tješilo ju i pomagalo S. I. u teškoćama života. — *Sv. Đurđ* SC Tisuć hvala S. I. što mi ozdravilo dijete; čitat ću Glasnik dok sam živa. — *Sv. Jana* FP Zahvaljuje i opet se preporuča po zagovoru Bl. Djevice. — *Šumenčani* BB Pomoglo u potrebama. — *Tisovac* BJ Pomoglo mi u zdravlju i pri gospodarstvu i šaljem za Svetište 10 din. — *Trstenik* TŠ Sretno položio državni ispit. — *Vareš* LG Pomoglo me u bolesti i drugim nevoljama S. I. i Marija. — *Virovitica* AN Ozdravilo miloga oca, a sad čuvaj mene! — *Zagreb* PR Devetnicom S. I. riješio se teške zubne boli. — ZG Iza duge prošnje dobila stan; sad moli da dođe još bliže Isusu na oltaru. — SJ Postidilo moje neprijatelje. — CF Vratilo joj željeno zdravlje. — AV Sretno porodila. — NM Položio teške ispite želeći proslaviti Bož. Srce. — MB U nevolji mi pomoglo; darujem 20 din. — DP Zagovorom Male Terezije ozdravio prst. — MM Oslobodilo me tjelesnih i duševnih nevolja.

Knjištvo.

Dr. Antun Mahnić: NA RASKRŠĆU DVAJU DOBA. Ovako kratak, dubok, svestran i istinit pregled kršćanskih i nekršćanskih nazora i težnja ovoga doba mogao je u nas podati i opravdan sud o njima izreći samo veliki um Mahnićev. U 16 poglavlja otkrio on pred smrt svoj pogled na misli i sile što vladaju javnošću svijeta, odmjerio im vrijednost; i dok jednoj strani dovikuje: »Jao tebi Evropo!« radi bezvjerstva i nepoštenja, drugoj diže pouzdanje, jer u kat. Crkvi slijedi Onoga, koji je nadvladao svijet. Knjiga je za svakoga vrlo zanimiva i korisna. Stoji poštom Din, 7. — Naručuje se kod: N a r o d n e P r o s v j e t e, Z a g r e b I. Pošt. pret. 109.

Izidor Poljak: »SA BIJELOG BRDA«. Druga je to zbirka pjesama uzornoga ovoga svećenika, što ga je nemila smrt dne 21. kolovoza ove godine pokosila. Glasnik će obilnije progovoriti o ovom svom dičnom suradniku i njegovu književnom radu. Javljajući za sada samo lijepu ovu zbirku njegovih pjesama preporučamo ih najtoplije svojim čitateljima, jer će iz njih upoznati jednu svetu svećeničku i hrvatsku dušu, koja će im svijetliti svojim uzvišenim mislima, poticati ih na ustrajnost na plemenitoj životnoj snazi i tješiti u danima tuge. Nabavlja se kod *Narodne Prosvjete.* Z a g r e b I. Pošt. Pret. 109. Stoji s poštom Din. 11.

Stjepan Hadrović: KRATKA POUKA O SAKRAMENTU ŽENIDBE. Izdao K a p t o l V r h b o s a n s k i. S a r a j e v o. Lahkim perom nanizao je u ovoj knjižici presvijetli gospodin kanonik vrhbosanski katoličku nauku o ženidbi, pa će dobro doći narodu osobito stoga, što je to prva ove vrsti pouka prema novom crkvenom zakoniku i što će se lahko snaći u računanju srodstva i tazbine. O tome je dodana i posebna pregledna karta.

Milodari

Za Svetište S. I. u Zagrebu: Bakar MT 10 Brestač SM 400 Kajgana RP 50 Kotoriba SS 4 Križevac KM 50 Moslavina AK i SR 80 Mrkopalj GM 17 Oštrc GO 100 Petrijanec pok. MM 18 Račinovci KM 10 Sarajevo SM 30 Sikirevci RM 10 Slatina ŠM 20 Vareš GL 10.

Za obnovu Svetišta S. I.: Davor MS 20 Dubranec: Župni ured opet 100 Dugoselo MŠ 50 Kloštar Ivanić PZ 50 Luč Bar. JD 15 M. Bistrica: Više dobrotvora po č. S. Mil. 207 Otok KG 15 Sv. Ivan Zelina JD 10 Veliškovci AS 160 Zagreb PK 50 MG 20 NN 25.

Za sv. mise: Brestovac KŽ 25 Cerić KM 20 Djakovo BA 50 ET 30 Ivanić grad TM 15 Poreč KT 20·20 Požega IN 15 Šljivoševci TR 85 CV 50.

Za raširenje Glasnika S. I.: Bakar MT 10 Breg LM 50 Brkasovo BŽ 6 Brod na S. Župni ured 15 Bukovčan RK 10 Buletić GA 12 Cerić KM 30 Dalj LM 20 Drvar KM 40 Erpenja TV 50 Gjulaves BO 3 Gjurgjevac MA 50 Ivanić grad KF 100 Jakšić UM 10 Karlovac DŠ 50 Karlovci EI 88 Komletinci RA 10 Kostajnica PM i IS 20 Ljubija MI 4 Lukoran ŠM 5 Maribor LM 6 Mitrovica KS 50 Mrkopalj ZM 3 Našice RI 6 Novska SM 200 Petrijanec pok. MM 20 Podbrest KB 25 Risika MV 10 Ruski Krstur LF 100 Sali Župni ured 15 Sanski most BI 8 Skrad GT 20 Slatina AK 50 Subotica KK 50 Šljivoševci MF 10 Tribanj D i DS 8 Varažd. Toplice VM 12 Virovitica NA 20.

Za misije među poganima: Bakar MT 5 Borovci NP 10 Dubrovnik EŠ 125 Karlovac DŠ 50 Lukoran SM Dr. 100 Novska SM 200 Privlaka JA i KŠ 200 Strahomina KI 10 Zagreb FJ opet 300 TB 25 ŠA 25 LB 10 MM 100 AN 200.

Za kruh sv. Ante: Bakar MT 10 Djakovo PA 8 Druškovec MA 25 Križevci: Župni ured 328·05 Kukuljvci CK 10 Požega IK 38.

M L A D I Ć I ! Đ A C I !

U pitanju vašega zvanja naći ćete divnih vidika i savjeta u knjižici, što je napisa na glasu svetosti umrli engleski Isusovac W. Doyle

DA LI BIH U SVEĆENIKE?

Zanimivošću jednog romana nižu se tude pogledi u dušu mlada čovjeka, koji teži za idealima i prikazuje se najuzvišenije zvanje u svojem pravom svijetlu. Knjižicu dobijete poštom za 4 dinara od *Uprave Glasnika Srca Isusova. Zagreb I.*

Kod iste uprave dobiju se još i vrlo zanimivi:

Život sv. Alfonza Rodrigueza za Din 12. — Život bl. Roberta Belarmina za Din 5. — Život sv. Margarete za Din 5. — Život sv. Ivana Berhmansa za Din 5.

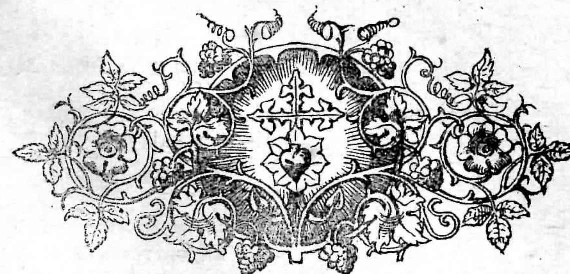
Najpotpuniji hrvatski molitvenik jest

SRCE ISUSOVO SPASENJE NAŠE

sa 640 str. i oko 40 slika. *Knjigoveža je priredio novi bolji uvez u kožu i zlatorez,* a dobije se ipak uz prijašnje cijene po *60 dinara;* odnosno platneni uvez i zlatorez za 25 din, a jednostavan za 20 d.

Nabavlja se kod Uprave Glas. S. I. Zagreb I. 147.

Sadržaj i kazalo Glasnika 1924.

Urednik: J. Vrbanek D. I. Tiskom Glasnika S. I. u Zagrebu.

Mjesečna nakana u prosincu:

DAJ NAM BOŽE, SVETACA!

Posebne nakane za svaki dan:

1 P Edmund K. Mjes. zašt. Vježba dobre nakane. Braća Hrvati u Americi.
2 U Bibijana. Smisao za djevič. čistoću. Povjerenici i povjerenice Glasnika.
3 S Franjo Ks. Cijenimo ljude radi duše njihove. Novaci Družbe Isusove.
4 Č Barbara. Blažena smrt svima. Uspješan rad za dobru štampu.
5 P Saba. Ljubav za ljubav Bož. Srcu. Kuća za duhov. vježbe u Zagrebu.
6 S Nikola. Da shvaćamo i vršimo krepost darežljivosti. Naši mornari.

7 N 2. Adv. Ambrozije. Odlučno branimo vjeru. Apostolat Srca Is. kod nas
8 P Bezgr. Zač. BDM. Oduševljenje za Mariju. Napredak Mar. kongreg.
9 U Leokadija. Čuvajmo se da ne sablaznimo djecu. Više preporučenih.
10 S Prenos kuće loret. Svetost obiteljskoga života. Siromašne obitelji.
11 Č Damas. Štujmo i ljubimo sv. Oca papu. Obraćenje zalutalim svećen.
12 P Maksencij. Pripravno podlažimo razum vjeri. Zaslužba nezaposlenima.
13 S Lucija. Stidljivost u pogledima. Napredak čas. Sestara sv. Križa.

14 N 3. Adv. Spiridion. Što više sv. pričesti u Adventu. Iskorenuće kletve.
15 P Irenej. Oprostimo veledušno uvrede. Blagoslov u pučkim misijama.
16 U Adelhajda. Zadovoljimo se s manjim Božjim darom. Katol. pisci.
17 S Lazar. Kvaterni post. Svladajmo neuredne prohtjeve grla. Fijanci.
18 Č Očekivanje poroda Bl. Dj. Ljubav k djeci. List za kat. hrv. ženski svj.
19 Nemezij. Kvat. post. Molimo za svećenički pomladak. Misije u Americi.
20 S Amon. Kvat. post. Žrtvujmo štogod za redovnički pomladak. Sirotišta.

21 N 4. Adv. Toma. Poštujmo visoko naše svećenike. Mir i red u državi.
22 P Zenon. Iskrena poniznost pred Bogom i ljudima. Treći red sv. Franje.
23 U Viktorija. Radujmo se tuđem dobru. Mladi katolički umjetnici.
24 S Badnjak. Adam i Eva. Ljubežljivost prema sirotinji i pomaganje.
25 Č **Božić** Rođenje Kristovo. Sveta radost u službi Isusovoj. Međun. mir.
26 P Stjepan. Umjerenost u jelu i pilu. Hrvatski katolički dnevnik.
27 S Ivan. Da težimo za kršć. savršenošću. Hrvatski Orlovski pokret.

28 N Nevina djeca. Da se mladež odgaja u strahu Božj. i često pričešćuje.
29 P Toma. Ne osuđujmo nikoga, sućut sa svakim. Nepravedno progonjeni.
30 U David. Građanska učtivost i finoća. — Duše u čistilištu.
31 S Silvestar. Zahvalnost Gosp. Bogu. Obnova Svetišta Srca Is. u Zagr.

Svagdanje prikazanje. Božansko Srce Isusovo! Ja ti prikazujem po bezgrješnom Srcu Marijinu sve molitve, djela i trpljenja ovoga dana u naknadu za naše uvrede i na sve one nakane, na koje se ti neprestano prikazuješ na oltaru. Osobito ti ih prikazujem za sv. Crkvu, za sv. Oca papu i za sve potrebe članovima Apostolstva molitve ovoga mjeseca i dana preporučene. Amen.

Oprosti za članove Apostolstva molitve. Potpuni oprost jednoga Petka po volji, i još jednoga dana po volji odabranog. Na dan pomirovne pričesti i mjesečnog zaštitnika.

Oprosti za članove bratovštine Presv. Srca Isusova. Potpuni oprost prvoga petka ili prve nedjelje i još jedan po volji odabrani dan.

Mjesečna nakana u siječnju: *Složan rad katolika.*